

日本文化友の会

JAPANILAISEN KULTTUURIN YSTÄVÄT

Kannen kuva

Syyskuun kuunkatselujuhla Sendaissa.

Perinnetapahtuma, jolloin ihailaan täysikuuta syksyn kirkkaalla taivaalla.

Kuun jumalattarelle on tarjolla hedelmiä ja ikebana-asetelmat.

Taustalla kimonoihin pukeutuneet naiset soittavat kotoja.

TOMO 友 3·99

TOMO (suomeksi ystävä) on Japanilaisen Kulttuurin Ystävät ry:n jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja on jäsenille ilmainen.

Päätoimittaja Laura Lappalainen

Vakinaiset avustajat: kulttuuri Liisa Kemppe,

TOMO ottaa tiolla vastaan kuvia, kirjoituksia ja ideoita.

Toimitusosoite: Laura Lappalainen Jussaarenselkä 5 D 40, 00840 Hki. Puh+FAX 09 698 6496

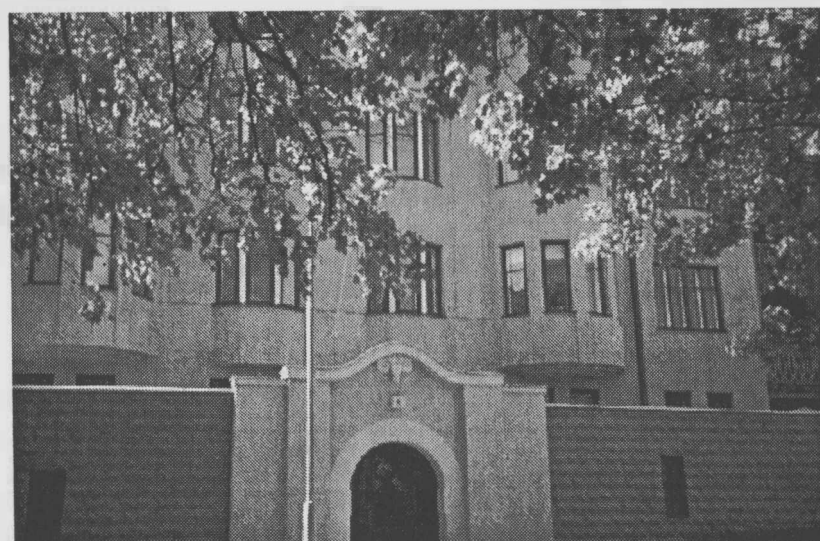
Ilmoitushinnat: 1/1s. 350.- (toisto 300.-) 1/2s. 200.- (150.-) 1/4s. 120.- (100.-)

Jäsenten ostetaan, myydään yms. 50 -

JÄSENMAKSUJEN yhteydessä on joskus tapahtunut, että tiliote kertoo vain rahasumman, mutta ei jäsenen nimeä. Pankinhan eivät enää lähetä kuitteja, vaan pelkän tilioitteen. Myös omalla päätteellä maksettaessa - tai maksajan ollessa toinen henkilö - pitäisi saada esille jäsenen nimi.

Vuosikokouksen päätöksen mukaan vuoden 1999 jäsenmaksut maksetaan huhtikuun loppuun mennessä. Jäsenmaksu on edelleen 80.- ja liittymismaksu 20.-, yhdistyksen Leonia 800021 - 6481 665. Jos kahden peräkkäisen vuoden jäsenmaksu puuttuu, nimi poistuu rekisteristä.

Mahdollisesti muuttuneet osoitetiedot eivät välity pankin kautta, vaan ne tulee lähettää postitse: Japanilaisen Kulttuurin Ystävät ry, PL 305, 00101 Helsinki.

KIRJASTO on auki syyskuusta alkaen torstaisin klo 12-14 tai sopimuksen mukaan TOMOHIMASSA Vanhassa Eirassa Wecksellintie 6. Tietoa: Ulla Arjamaa 09-724 5031.

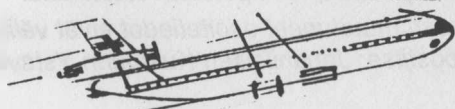

Japanilaisen Kulttuurin Ystävät ry. 日本文化友の会

Japanilaisen Kulttuurin Ystävät ry on perustettu 1978. Jäsenmäärä 1999 alussa 750. Yhdistyksen tavoitteena on tehdä japanilaista kulttuuria tutuksi suomalaisille ja kertoa japanilaisille suomalaisesta kulttuurista. JKY järjestää vuosittain VEDEN ÄÄNI-konsertin, teatteri- ja orkesteriryhmien vierailuja, näyttelyjä, elokuvailtoja ja myyjäisiä. Julkaisut: neljä kertaa vuodessa ilmestyvä TOMO-jäsenlehti, vuosittain ilmestyvä, Japanin kulttuurin eri aluja käsittelevä HASHI-julkaisu, japanin kielen oppikirja ja siihen liittyvä suomi-japani-suomi sanasto, suunnitteilla on japanilainen keittokirja. Yhdistyksellä on oma kirjasto. Harrastuspiirit: kielikurssit, ikebana, ruoka, origami, kalligrafia, japanilaiset miekat, taide- ja antiikkipiiri, perinnejuhlat ja matkat.

Yhteys: PL 305, 00101 Helsinki tai puh & fax 09-698 6496.

日本文化友の会は1978年に設立され、フィンランドの人たちに様々な日本文化を紹介し、また日本人にフィンランドの文化を知ってもらうことを目的としています。当会は年一度の「水の音」コンサートを初め、日本から劇団やオーケストラ、映画などを招請しています。出版活動としては、日本語テキストとその付属カセットテープ、年一回発行の総合日本文化特集誌「橋」、年4回発行の当会機関誌「友」などがあります。またサークルとして生花、書道、言葉のボール、折紙、料理の各部が活動しており、その他にも旅行・遠足や伝統的な祭事も行なっています。さらに日本の美術展覧会のアレンジにも協力しています。当会には専属の図書館もあります。当会への連絡先は、「ヘルシンキ中央郵便局 (HKI 10) 私書箱 305号」です。

JAPANIN LENNOT

Japanilaisen Kulttuurin Ystävät
saavat suorat, edestakaiset lennot
Japaniin Tokioon tai Osakaan

Aika 16.11.99 - 18.12. ja 11.1.2000 - 27.2.2000
Minimioleskelu 6 päivää

Hinta fim 4.775 plus tax

lapset 2-11 v fim 3200 plus tax

**Varaukset ainoastaan yhdistyksen sihteerin kautta:
Ulla Arjamaa puh 09-724 5031**

JAPANILAISEN KULTTUURIN YSTÄVÄT RY / JOHTOKUNTA 1999

PUHEENJOHTAJA	RONNY RÖNNQVIST	09-595 068
VARAPUHEENJOHTAJA	RAINO HURME	09-454 6712
SIHTEERI	ULLA ARJAMAA	09-724 5031
TALOUDENHOITAJA	ANTTI LAPPALAINEN	09-698 6496
	SAMI HILVO	050-5636143
	LAURA LAPPALAINEN	09-698 6496
	TOMOKO SAITO-SOINISALO	09-757 1662
VARAJÄSENET	HELI LAITINEN	09-241 2342

YHDISTYKSEN MUUT TOIMIHENKILÖT

KIRJASTONHOITAJA	ULLA ARJAMAA	09-724 5031
MATKAT+RUOKA	SAMI HILVO	050-5636143
JULKAISUJEN MYYNTI	ANTTI LAPPALAINEN	09-698 6496
TOMON PÄÄTOIMITTAJA	LAURA LAPPALAINEN	09-698 6496
-"- KULTTUURI / UUTISET	LIISA KEMPPI	09-698 7235
UYYJ:n YHTEYSHENKILÖ	RAINO HURME	09-454 6712

HARRASTUSPIIRIEN OHJAAJAT

ELOKUVAT	RONNY RÖNNQVIST	09-595 068
IKEBANA	LAURA LAPPALAINEN	09-698 6496
JAPANIN KIELI	PIA MATILAINEN	09-753 3171
KALLIGRAFIA	YOKO KOBAYASHI-STJERNA	09-7246 746
KIRJALLISUUS	JUHO RISSANEN	09-782 083
MIEKKAPIIRI	RONNY RÖNNQVIST	09-595 068
ORIGAMI	PÄR-JOHAN SANDELL	09-555 755
RUOKA	KENICHI KAKUTA	09-395 2225
	SAMI HILVO	050-5636143

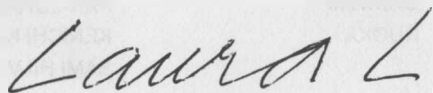
TAPAHTUMAVILINÄÄ

Uskomattoman vilkasta kulttuurivaihtoa varsinkin Suomen ja Japanin diplomaattisten suhteitten solmimisen kunniaksi. Japanin suurlähettiläs Ishigaki Yasuji on ollut todella aktiivinen ja monessa mukana.

Japanin kulttuuri yleensäkin on yhä enenevässä määrin tiedonhalun kohteena. Erilaiset kulttuuripiirit, opistot koulut ja jopa päiväkodit haluavat tietoa ja taitoja. Ikebana on erittäin suosittu; suomalaiset myös ymmärtävät mistä on kysymys. Tästä ovat japanilaisetkin samaa mieltä. Suomalaisella musiikilla on jo tunnetusti Japanissa tuntijoita ja arvostajia. Olen tähän mennessä vienyt neljä ryhmää ja joka kerta olen törmännyt, miellyttävästi ja pehmeästi Sibeliukseen. Hotellin vaimeana "taustamusiikkina", koululaiskonserttina jne. Arkkitehtuuri on yhä vilkkaamassa seurustelusuhteessa; kyllähän japanilaiset mm. Elielin tuntevat ja tietävät. Tokiossa saa nykyään kokojyvä-ruisleipää ja Kumamotossa pullaa... Kyllä meissä jotain hyvin tuttua on. Olen ajatellut sen voivan johtua metsien ja varsinkin havupuiden määrästä. Tämä jää kyllä näkemättä, jos tyytyy vain Tokion katuihin. Kyllä vuorten rinteitten upeat mänty - kuusi - seetrimetsät on nähtävä.

Ensi uuden vuoden yönä luvun 2000 tullessa voimaan on varsinkin Helsingissä syytä katsella yötaivaalle: Nagaokan kaupunki tuo mahtavan ilotulituksen kaupunkimme juhluvuoden kunniaksi.

Tämä TOMO-ystävä on taas myöhässä. Pitäisi olla sivupersoonia, että kaiken ehtisi. Kyllä tapahtumiin on ollut talkooapua, mutta TOMO tarvitsisi kirjoitus- ja taittotaitoisia hommahenkilöitä. Jos tunnel pientäkään kiinnostusta, soita tai faxaa: 09-698 6496. Ei tämä ole yhtään tylsää puuhaa!

Laura Lappalainen

<i>Yhdistystiedot / Japanin tarjouslennot jäsenille</i>	4
<i>Tapahtumavilinä</i>	6
<i>Japanin matka keväällä 2000</i>	7
<i>Opettaja ja oppilas / Liisa Kemppi</i>	8
<i>Suomen kirjallisuuden lumoama / Reiko Sakai</i>	10
<i>Uutisia Tapahtumia</i>	12
<i>Kirstin runomaailma</i>	18
<i>Runoilija Riitta Welroosin runoviesti</i>	19
<i>Ryōkan: Suuri hupsu</i>	20
<i>Sendai - Helsinki / Laura Lappalainen</i>	23
<i>Tanabata-juhla</i>	31
<i>Vihreä tee - terveyttä teestä</i>	33
<i>Japanin kulttuuri esillä Kanneltalossa</i>	36
<i>Tokyokan muuttaa</i>	38
<i>Tila ja tyhjyys /Kirsi Tiittanen</i>	39
<i>O-hashii de tabemashoo!</i>	40
<i>Yakuza (I) / Sakari Eskelinen</i>	42
<i>Buddhan temppelit / Liisa Kemppi</i>	46
<i>Sienitietoa</i>	50
<i>Tunnekieltä</i>	51
<i>Harrastuspiirit</i>	52
<i>Yhdistyksen julkaisut</i>	53

OPETTAJA JA OPPILAS Liisa Kemppi

Wang Liuhuo maalaa perinteisiä kiinalaisia akvarellejä kaukana kotoa.

Kiinalaisessa taiteessa käytetään paljon luontoa, ja Suomessa luonto on lähellä ihmisen elämää, keravalainen Wang Liuhuo selittää, kun auringonsäteet siivöityvät Galleria Allin ikkunoista.

Wang Liuhuon esikoisnäyttely oli sikäli harvinainen, että useimmat kiinalaisen taiteen näyttelyt on tuotu muualta. Wang Liuhuo ei tiedä ketään toista Suomessa asuvaa kiinalaisen maalaustaiteen tekijää. Näyttelyyn valikoidut parikymmentä perinteistä kiinalaista akvarellityötä olivat syntyneet Keravalla parin vuoden aikana, kaukana kotoa Kiinasta. Aiemmin hän teki ja opetti kalligrafiaa, mutta nyt hän haluaa enemmän maalata. "Kalligrafia ja maalaaminen kulkevat käsikädessä, sillä molemmissa käytetään sivellintä ja mustetta," hän huomauttaa. Jos haluaa oppia maalaamista, on opittava kalligrafiaa, mutta toisaalta kaikki kalligrafikot eivät osaa maalata. "Kiinalaisessa maalauksessa käytetään paljon viivaa, mikä muistuttaa kirjoittamista", Wang Liuhuo, 41, sanoi ja osoitti maalausta, joka esitti pitkäikäisyyden jumalaa.

Täällä on aikaa maalaamiselle

Wang Liuhuo on asunut Suomessa kahdeksan vuotta, joista Keravalla noin viisi ja puoli. Kiinassa hän opiskeli arkkitehtuuria ja toimi kahdeksan vuoden ajan

televisiossa reportterina. Lapolassa asuu nyt koko hänen perheensä, vaimo ja 13-vuotias poika, joka on suomalaistunut hyvää vauhtia. Wang Liuhuo on opiskellut suomea, mutta kuuntelee sujuvammin kuin puhuu.

"Toimittajan työ oli hyvin kiireistä, ei ollut aikaa maalata kuin vähän lomilla. Täällä on enemmän vapautta", hän toteaa. Kiinalaisessa maalaustaiteessa on kolmenlaisia aiheita: vuori- ja vesimaalaukset, lintu- ja kukkamaalaukset ja ihmisaiheiset maalaukset. Wang Liuhuo pitää eniten linnuista ja kukista, vaikka tekeekin kaikkea.

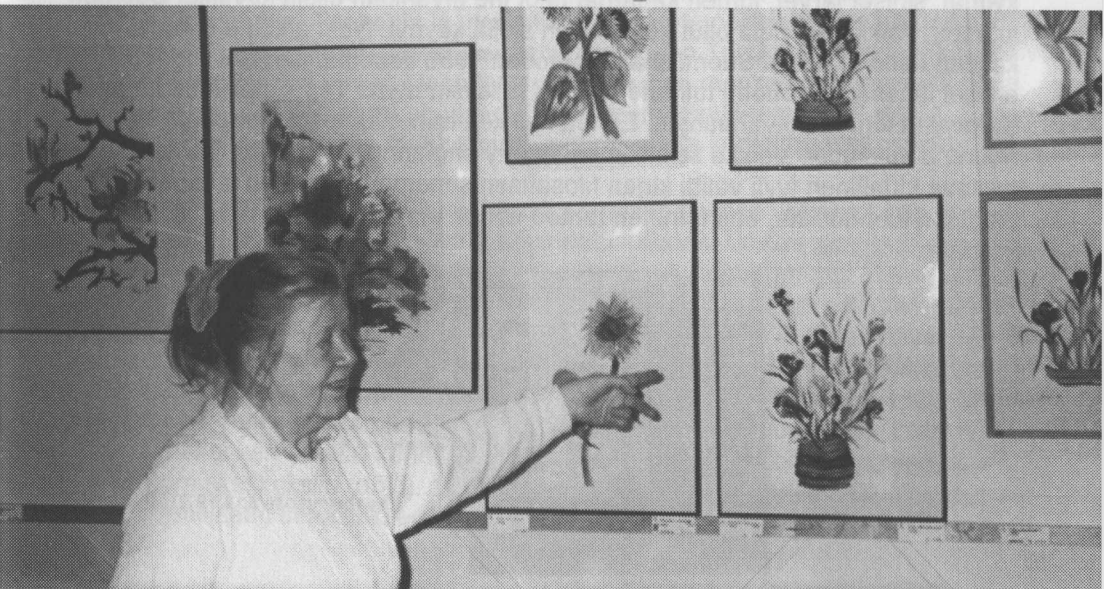
Elämä on lyhyt, siksi on tehtävä

Kiinalaisissa akvarelleissa on kolme elementtiä: kuva, kirjoitus ja leima. Wang Liuhuo on länsimaistanut töitään, sillä harva täällä ymmärtää, jos taulusta puolet on kiinalaista kirjoitusta. Myös kehykset ovat tšekäläiset "normaalit", eikä silkkiä kuten kiinassa. Usein tauluissa on vain signeeraus ja leima, jonka Wang Liuhuo kertoo kuvaavan taiteilijan ikää. Hänen 40-vuoden leimansa tarkoittaa mieleltään puhdasta, kypsää. "Minun piti tehdä jotain, koska elämä on lyhyt. Nuorena tehdään sitä ja tätä ja mietitään sitten, mihin elämä meni. Mutta, jos keskittyy johonkin, voi saavuttaa jotain". Nyt Wang Liuhuo haluaa maalata.

Tarkempia tietoja: Wang Liuhuo puh 09-2943477

Wang Liuhuon kalligrafiaoppilaalla, JKY:n jäsenellä Gunnel Ravilla on ollut myös akvarellinäyttely Keravan ostoskeskuksessa Kahvila Rosalinassa ja Laajasalon kirjastossa. Pääteemana on ollut "Kukkia" ja työt ovat syntyneet enimmäkseen tänä vuonna maaliskuuhun aikana. Akvarelli- ja akvarelli / guashimaalaukset on osittain tehty Itä-Aasian tussimaalaustekniikalla, jonka Gunnel aloitti 70-luvun keskivaiheilla.

Gunnel toivotti: "Iloisuutta, kauneutta ja rakkautta kaikille maailman mullistusten keskellä". *Tarkempia tietoja: Gunnel Ravi puh 09-698 6405*

Suomen kirjallisuuden lumoama

Kamppailu Suomalaisen kirjallisuuden sydänjuurilla

Kirjoittaja Reiko Sakai on suomalaisen kirjallisuuden tutkija ja kääntäjä

Syksyllä 1957, tasan kuusi kuukautta sen jälkeen, kun perheineni aloitimme elämämme Helsingissä, kuoli Jean Sibeliuksen (1865-1957). Enemmän kuin neljä vuosikymmentä sitten enkä vieläkaan unohda tuota päivää. Asuimme tuolloin seitsemännessä kerroksessa Helsingin yliopiston asuntolassa. Mieheni, joka työskenteli patologisella laitoksella soitti ilmoituksen Sibeliuksen kuolleesta ja kehoitti minua heti saapumaan alakertaan. Tyttäreni oli lähes kahden vuoden vanha ja me lähdimme yhdessä alas hissillä. Sairaalan tutkimusyksikkö oli tilava huone, siisti ja hiljainen, suuresta ikkunasta näkyi piha lukuisine puineen. Terassi, jolle kokoonnuttiin kahvitautila, oli erityisen viihtyisä. Tuossa huoneessa oli Sibeliuksen kuvan ympärille aseteltu vaaseihin valkoisiin freesioihin ja pöydillä, joiden äärellä henkilökunta istui, väreilivät kynttilät. Kaikki olivat hiljaa, silmät täynnä kyyneleitä. Kuuluttajan pehmeä ääni, taustanaan Sibeliuksen 2. sinfonia, kertoi Sibeliuksen elämästä. Mieheni kertoi, että tiedon Sibeliuksen kuolemasta katkaistessa uutiset, kahviterassille oli nopeasti järjestetty suruasetelmat. Olin hämmästynyt, että suomalaiset, jotka yleensä käyttivät aikaa tekemisiinsä, olivat nyt toimineet näin nopeasti. Tunnelma oli kuin kuningas olisi kuollut. Ei seremonioita. Ei puheita. Noin tunnin kuluttua kaikki palasivat töihinsä. Ilmaisin osaanottoni ylihoitajattarelle ja kiitollisuuteni, että olin saanut olla läsnä. Tuo päivä on edelleen mielessäni erityisenä päivänä. Tämä kokemus sai minut vakuuttumaan suomalaisessa kirjallisuudessa ilmenevästä tunneherkyydestä ja varautuneisuudesta.

Kirjoitin lasten satuja Mainichi Shimbunin ja Asahi Shimbunin iltalehteen 1940 lopulta sodan jälkeiseen aikaan. Vaikka en koskaan ollut käynyt pohjoisessa, kertomuksissani olivat aina taustalla pohjoinen luonto; syvät metsät, jäiset lakeudet, kylmät, siniset järvet, lumen kattamat talot jne. aivankuin olisin kuvailut Suomen luontoa, vaikka en vielä ollut kertaakaan siellä käynyt. Noin aikoina en edes tarkalleen tiennyt, missä Suomi sijaitisi. Vuoden 1950 tienoilla, kun Helsingin olympialaiset lähestyivät, Suomi tuli tutummaksi ja löysin myös Topeliuksen sadut ja Kalevalan kirja-antikvariaatista. Ennen kaikkea minut lumosi Sillanpään *Silja, nuorena nukkunut*. Vaikka se olikin käännetty englannista japaniksi Tomoji Aben loistava kirjallinen tyyli välitti kirjan filosofisen sanoman: Ihminen ja luonto ovat yhtä. On luonnollista, että ihminen tahtoo nähdä maan, josta tämä kirjallisuus on kotoisin.

1957年独立記念日

(12月6日)ヘルシンキにて

Itsenäisyyspäivänä 1970 Helsingissä

フィンランド文学に魅せられて フィンランド人の心情表現に触れる

フィンランド文学研究・翻訳家

坂井 玲子

シベリウス(1865～1957)が亡くなった秋は、私共家族がヘルシンキに住み始めて丁度半年たった。ひと昔、いや、十年ひと昔というから、既に四昔も前のことだが、今もその日の印象は鮮烈で忘れられない。当時私共はヘルシンキ大学耳鼻科病院七階の看護婦住宅の一室に住んでいた。何か突発的な事があると、一階の病理部で研究勤務する夫が電話連絡することになっていた。この時も「すぐにラボルへ降りて来なさい。シベリウスが亡くなったから」と言って電話は切れた。「シベリウスが亡くなったから一階へ行くんですって」1歳10カ月の娘にそう言って二人でともかくエレベーターで一階へ降りて行った。耳鼻科病院の検査科は広々とした清潔静謐な空間で大きな窓が樹木の多い庭に向き、特にコーヒブレイクに皆が集まるガラス張りのテラス・ルームはすがすがしい。そこにシベリウスの写真と白いフリーズを数本いけたガラスの花瓶、光りのまたたく蝋燭が一本立つテーブルを囲む若い医師、年輩の看護婦、若い技師たちが椅子にかけていた。総勢15名ぐらい誰も無言で目は涙にうるんでいた。音量をしばったラジオからは交響曲二番をバックにアナウンサーが軟らかい声でシベリウスの生涯を語り、最後に第八シンフォニーは出てくるでしょうかと問いかけていた。夫の話によるとラジオからシベリウスの悲報が流れると、アッという間にテラス・ルームに「悲しみのアレンジメント」が出来上ったと言う。常日頃、何事もスローテンポに思えるフィンランドの人々が黙々と音一つたてずに手際よく哀悼の空間を作り上げたことは驚きであった。王制の国なら国王の死去に接したような雰囲気漂っていた。もとより、この集まりに司会者はなく、余計なスピーチも勿論ない。誠に自発的な集りが作られ一時間もすると、皆それぞれの仕事へもどっていった。私は技師長格の看護婦さんにお悔やみを述べ、この場に参加出来たことを感謝して辞した。あとあとまで、この日のことは忘れることが出来ない。フィンランドの人の繊細で押し付けがましいところのない感性、これがこの人たちの持つ文学の特徴なのだと確信出来た。

そもそも私は戦後1940年代後半から児童文学を「毎日」の子ども新聞や「朝日」の夕刊に書いていた。不思議なことに東京から北へは行ったことがないのに物語の背景がいつも北国の自然、深い森、氷原、冷たく青い湖や雪にとざされた家など、いま振り返るとまだ見ていなかったフィン

ランドの自然を象徴していたかのようだ。けれどもその頃、私はフィンランドがどこにあるかも、よくは知らなかった。1950年代になってヘルシンキ・オリンピックが近づくと、フィンランドの名を聞くようになり、古本屋でトペリウスの童話や叙事詩カレワラを見つけた。なかでも決定的にフィンランドの虜になったのはノーベル文学賞作家シッランペー(1888~1965)の小説「若くして逝く」(1931年作)だった。作家阿部知二の見事な日本語文体は英語版の重訳ではあっても原作の文学性を損なうことなく、自然と人は遊離するものではないという哲学を読者に伝えていた。こうした思想を掲げる文学を生み出す国をこの目で見、心に感じるために、その国へ行ってより多くの作品に触れたいと思うのは当然のことであろう。

LÄHETYSTÖKASVOJA

Jukka Salminiitty Espoosta, erikoistunut bio- ja ruokateknologiaan. Hän on toiminut U.S.A:ssa, Tansaniassa FAO:n palveluksessa 1995 hänestä tuli Suomen ruoka- ja juomateollisuuden yhdistyksen johtaja. 1998 hän astui nykyiseen virkaansa TEKESin attaseana. Jukka Salminiitty on varsinkin kiinnostunut japanilaisen, tutkitusti terveellisen ruuan tutkimisesta.

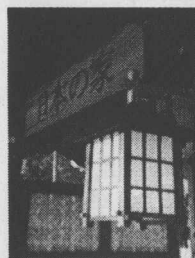
Rika Shibayama syntyi ja kasvoi Fukuokassa. 1997 vastasi myöntävästi kutsuun tulla Pelloon, pieneen Lapin kaupunkiin - vain 5000 asukasta - opettamaan japania. Päivisin hän opetti japania kaikissa kaupunginkouluissa ja iltaisin harrasti judoa paikallisessa judoseurassa. Pellossa hän oppi suomea ja jopa uijaisessa vedessä! Viime marraskuussa hän liittyi Suomi-instituuttiin projektiasistenttina. Hän haluaa levittää Suomitietoutta Japaniin.

Anne Pukari 1999 tammikuusta alkaen toimi nyt henkilöstösihteerinä Suomen Tokion lähetystössä. Opiskeli venäjää ja Journalismia Tampereen yliopistossa ja japania Tukholman yliopistossa ja Sapporon Tokai-yliopistossa. Viiden vuoden karate-kokemus. Kiinnostuksen kohteena Japanin uusi ja perinnekulttuuri.

Annukka Klänge opiskeli museologiaa, arkeologiaa ja itä-Aasian kulttuuria Helsingin yliopistossa. Annukka aloitti työt Suomen Japanin suurlähetystössä 1995 ja kaksi vuotta myöhemmin Tokion TEKESin toimistossa. 1999 kesästä lähtien Suomi-instituuttiin vastaava projektipäällikkö. Tässä asemassa hän toivoo erityisesti tekevänsä tutuksi suomalaista elämäntapaa ja muotoilua. Annukan harrastuksiin kuuluu myös gastronomia. Miehensä Yrjö "keräilijä ja "gentleman of pleasure" jakaa vaimonsa kanssa kiinnostuksen kohteet; niinpä instituutti sai "kaksi yhden hinnalla". Sujuvasti japaniksi. Nämä aarteet ihmisikseen ovat myös JKY:n jäseniä

Yuriko-Kayoh Nakamura
Kaisa Bruner-Bauer
Veikko Vasko
Mirja Paatero

RANUAN SIMOJÄRVEN JAPANITALO- INFOA.

KURSSIKALENTERI loppusyksyllä
1999 **KONNACHI WA Japani tutuksi-**
kurssit: 10-11.12. (pe-la)

- Japanin kieli
- Japani ryhnyhteiskuntako ?
- * prof. Briitta Koskiahon-Cronström
- tapatietous, vuotuisjuhlat
- * projektipäällikkö päne Tuija Seppänen

Japanitalo

* Hiromi Hashimoto, Tokai Yliopisto

Lisätietoja: Lapin Yliopisto;

Liisa Sirviö, puh. 311 513

Regina Koivisto, puh. 342 2621

Japanitalo Ranua puh. 355 9285

JAPANIN KIELEN JATKOKURSSI

13. - 14. 11. (la-su) intnsiivikurssi

IKEBANA - KUKKIEN ASETTELU

11. - 12.12. (la-su)

Oletko kiinnostunut? Mistä?

Anna oma kurssiehdotuksesi:

Ranuan kunta Japanitalo

The Japan House

Puh. 016-355 9285, 016-359 035

040-557 0008 Faxi 016-355 9200

e-mail: tuija.seppanen @ ranua.fi

Pirkko K. Koskinen, jäsenemme,
on saanut tehtäväkseen oikeus-
asiamiehen viraston perustamisen
Kosovoan. Aikamoinen työ, mutta kyllä se
Pirkolta napakasti onnistuu.

Japanilaisia yhteyksiä kaipaa

24 v. Janos Honkonen

Eerininkatu 40 A 5, 00180 Helsinki

puh. 09-612 7760.

TAPAHTUMIA 出来事 tapahtumia 出来事

KULTTUURIT KOHTASIVAT iloiten Kaisa Broner Bauerin kotona Munkkiniemessä.

Kaisa-san oli kutsunut Japaniin
palaavan kalligrafiaopettajan
Yuriko-Kayoh Nakamuran kunniaksi
saksalaisen koulun rehtorin Eike
Fuhrmannin ja vaimonsa Pirjon, Antti ja
Laura Lappalaisen, Mirja Paateron,
arkkitehti Raili Pietilän, arkkitehti Veikko
Vaskon Eeva-Liisa vaimoineen, paikalla
isännöi maukkaasti ja hauskaasti Klaus
Bauer. Vaikka mitä asioita käsiteltiin
useammalla kielellä. Selvisi muun
muassa, että kalligrafian opettaja
Yuriko-Kayoh Nakamura on kuuluisan
samuraisuvun jälkeläinen. Hän puhui
myös hyvää englantia ja mikä harvinais-
empaa, saksaa sekä haluaisi oppia
suomea! Sensei-san ihastui kovasti
saadessaan yhdistykseltä lahjaksi
Hashin BU-samurain ammatit!

Antti Lappalainen
Raili Pietilä
Eike Fuhrman

IZUMU TATENO & KYOKO KISHIDA

World of Music & Story concert

15.11. Naha Shimin Kaikan (Okinawa pref.)

25.11. Kitara Hall (Sapporo, Hokkaido)

28.11. Takikawa City Bunka Center (Hokkaido)

29.11. Obihiro Shimin Bunka Hall (Hokkaido)

Tarkempaa tietoa: Japan Arts

Tel.03-3499-8090, <http://www.japanarts.co.jp>

9.10.-14.11.

Kitakyushu Intern. Music Festival '99

14.11.- Suomi-päivä

Kitakyushu-city, Kokura-city, Wakamatsu-city,

Tobata-city (Fukuoka Prefektuuri)

Lisätietoa: Kitakyushu International Music

Festival Executive Committee,

c/o Kitakyushu Board of Education

Puh. 093-582-2391

Friends of Kubo Autumn 1999 concert

Jean Sibelius Quartet

15.11. klo 19 Hibiki Hall

(Kitakyushu city puh. 093-662-4010)

16.11. klo19 Shimonoseki City Art Museum

(Yamaguchi pref. puh. 0832-45-4131)

17.11. klo 19 Airefi Hall

(Fukuoka city Puh. 092-751-7778)

Tieoa: Finn Harmony Puh & Fax 093-332-8611

Helsinkiä odottaa mahtava

ILOTULITUS jap. HANABI

eli TULIKUKKA

tai oikeastaan KUKKATULI uuden vuoden yönä, kun aloitamme ajanlaskumme mukaantoista vuosituhatta. NAGAOKAN kaupunki Japanista tulee järjestämään sen. He tuovat kaiken tarvittavan; ollaan vähän ihmetelty, että millä ihmeen kostilla, pallot ovat valtavia! Japanilaiset ovat kuuluisia mahtavista, aika hurjastakin ilotulituksista!

UUSIA PUUPIIRROKSIA JAPANISTA

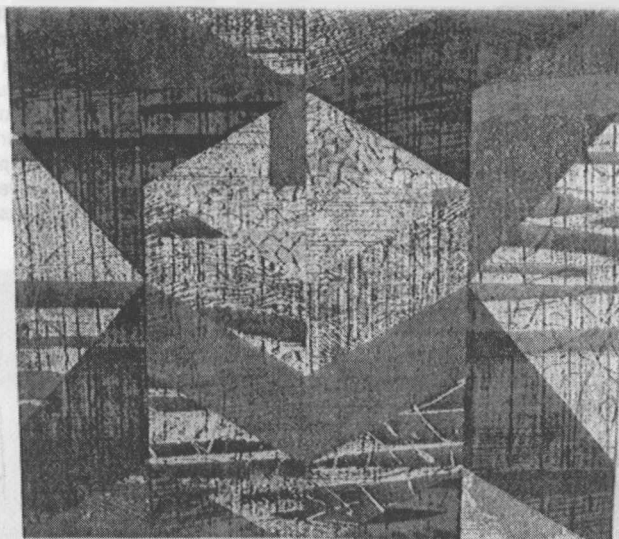
oli esillä kuvataideakatemiassa 6.-15.9.

Kansain alueelta Japanista esittäytyi kolmeitoista maineikasta puupiirijää: Moya Bligh, Akira Hiroshige, Masahiko Honjo, Tatsuo Ichien, Masao Ido, Miki Kuroki, Akira Kurosaki, Kazuko Maeda, Tadashi Nishi, Kyoko Sakamoto, Seiji Sano, Osamu Takahashi ja Kiyoharu Yamada.

Näyttely pyrki monipuolisesti esittelemään niin uusia graafisia suuntauksia kuin perinteistä kuvatyyläkin.

Näyttelyn oli koonnut kiitolainen vedostajamestari Keizo Sato, joka vieraili syyskuun alussa Kuvataideakatemiassa perinteisen ukiyo-e puupiirroskurssin opettajana.

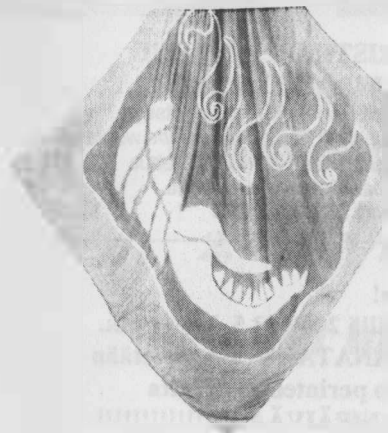
Akira Hiroshige

Vanhimmat tunnetut keramiikka-

astiat. Japanin taidehistoria siirtyi 3.500 vuotta aiemmaksi: Jōmon-keraaminen keittoastia löytyi Akitasta, pohjois-Japanista. Ikää astialla on 16.000 vuotta. Japanilaiset arvelevat kiinalaisilla arkeologeilla nyt olevan kovat paikat:

On pakko löytää Kiinasta vanhempi !

KIRSTI MALMIVUON JA AULI PARTION

TEKSTIILEJÄ Yhteisnäyttely kunnioittaa uuden Kalevalan julkaisemisen 150. merkkivuotta.

Ti 16.11. - Su 21.11. klo 12 - 19 Space Okura
(7-6-8- Yanaka, Taito-ku, Tokyo, Puh. 03-3828-0562)

Friends of Kuhmo Autumn 1999 konsertti

Jean Sibelius kvartetti

15.11. klo 19 Hibiki Hall (Kitakyushu-shi, Fukuoka pref. puh 093-662-4010)

16.11. klo 19 Shimonoseki City Art Museum (Shimonoseki-shi, Yamaguchi pref. Tel. 0832-45-4131)

17.11. klo 19 Airefu Hall
(Fukuoka-shi, Fukuoka-pref. Tel. 092-752-7778)

Lisätietoa: Finn Harmony, Tel. & Fax 093-332-8622

UUSIA KIRJOJA

KAREWARA I,II (KALEVALA I,II) Lönnrot
käännös Tamotsu Koizumi, Iwanami Bunko 5/99 6 p.

**KAREWARA NO UTA DAI 2-KAN,
RENMIKÄINEN TO KURRERUBO
(KALEVALAN VALITUT RUNOT,
2. LEMMINKÄINEN JA KULLERVO)**

Toimitus ja käännös Tamotsu Koizumi,
Daikakushorin publ., 5/99

RYUKETSU NO NATSU

**(Verinen kesä Kannaksen suurtaisteluissa
kesällä 1944)** Hiroshi Umemoto,
Dainippon Kaiga publishing, 7/99

UUDET CD:t

*Seuraavat Warner Music Japan

Meet the Composer-Conductor:

Salonen and Segerstam WPCS 10210/1

Meet the Composer: Kaija Saariaho WPCS 10212/3

Meet the Composer: Jouni Kaipainen WPCS 10214/5

Meet the Composer: Kalevi Aho WPCS 10216/7

Meet the Composer: Mikko Heiniö WPCS 10218/9

Meet the Composer: Paavo Heininen WPCS 10220/1

Meet the Composer: Usko Meriläinen WPCS 10222/3

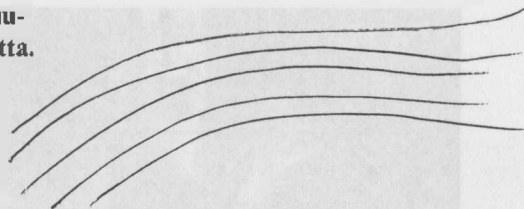
Leos Janacek String Quartets/New Helsinki Quartet
WPCS 10120

Inner Voices String Quartet by Sibelius and Grieg/

New Helsinki Quartet WPCS 10119

Rautavaara Book of Life/ Norjanen/Amici Cantus

WPCS 10237/8

Konsertti TUULI SUOMESTA

Kantele EEVA ARKULA, HIROKO ARA

Ohjelma: Sibelius, Rautavaara, Merikanto, Jalkanen, Brook
Ti 30.11. klo 19 Sapporo Sun Plaza Hall Liput 2000 yen

(Kita 24-jo, Nishi 5-chome, Kita-ku, Sapporo, Hokkaido)

Tietoa: Hokkaido Finland Society puh. 011-271-0864

TAPAHTUMIA 出来事 tapahtumia 出来事 TAPAHTUMIA 出来事 TAPAHTUMIA 出来事

JAPANIN SUURLÄHETYSTÖ informaatio-, kulttuuri- ja konsuliasiat

Unioninkatu 9, 00130 Helsinki
Puh 09-686 0200 Fax 09-633 012
sähköposti webmaster@jpnembassy.fi
kotisivut www.jpembassy.fi
aukioloajat maanantai - perjantai
09.30 - 12.00 ja 13.30 - 15.00 (Huom. kesäaika)

Japanin suurlähetystö julistaa haettavaksi Japan Foundationin apurahat vuosille 2000-2001.

Japan Foundation on Japanin ulkoministeriön alainen säätiö, joka myöntää vuosittain apurahoja erilaisiin projekteihin, jotka edistävät maiden välillä kulttuuri- vaihtoa ja jotka tapahtuvat joko Suomessa tai Japanissa. Tutkimusrahoja myönnetään pääasiassa humanistisille ja yhteiskunnallisille aloille.

Tarkempia tietoja Japan Foundationin kotisivuilta www.jpfi.go.jp
Hakuaika päättyy 1. joulukuuta 1999.
Projektin tulee toteutua seuraavan vuoden huhtikuun 1. ja sitä seuraavan vuoden maaliskuun 31. välisenä aikana.
Lisätietoja voi tiedustella suurlähetystöstä
Tiedusteluihin vastaa Pekka Mustonen.

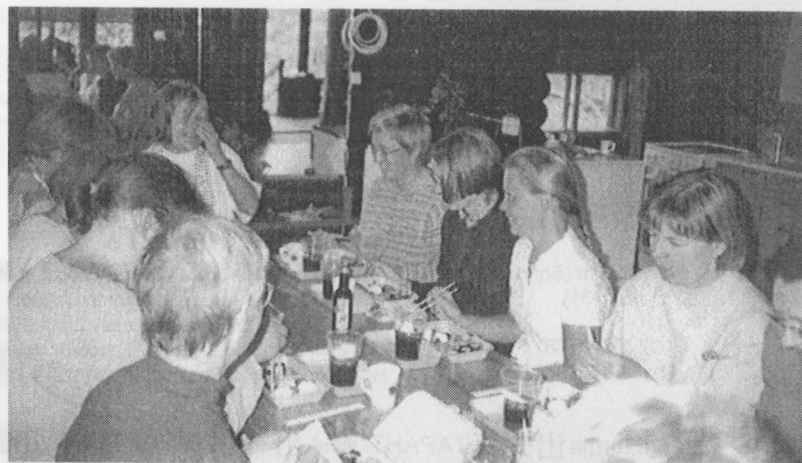

SINIRISTILIPPU LIEHUI JAPANILAISKÄSISSÄ

Mika-fanit Naristo Kojima ja Tatsuya Komori juhlivat maailman "namba wania" Suzukassa Mika Häkkinen voitettua toisen maailmanmestaruutensa
Kuva Antti Johansson/HS

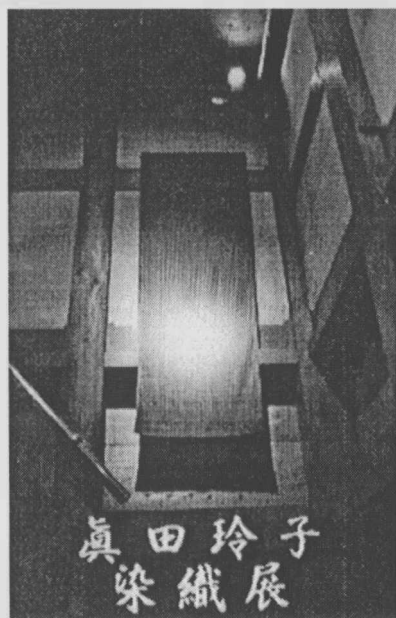
Huom!

**Keväällä 2000 13.5. klo 11 alk.
ANNANATALOLLA vietetään
taas jo perinteeksi tullutta
JAPANIPÄIVÄÄ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!**

16 Kesän muistoja: Vuosannassa tehtiin taas ikebanoja ja puikkoiltiin bentoosta.

TAPAHTUMIA 出来事 tapahtumia 出来事 TAPAHTUMIA 出来事 TAPAHTUMIA 出来事

Reiko Sanada

on japanilainen tekstiilitaiteilija, jolla oli 14.-26.9. Ateljee Hulmilla Loimaalla näyttely. Hän osallistunut moniin näyttelyihin Japanissa, mutta tämä oli hänen ensimmäinen näyttelynsä kotimaan ulkopuolella. Tällä hetkellä Reiko Sanada opettaa Otsukan Textile Design instituutissa. Hän on matkustellut Suomessa ja erikoisesti ihastunut revontuliin. Reiko Sanada puhuu myös jonkin verran suomea !

RASHOMON - YLI SORTUNEEN SILLAN pohjautuu Ryunosuke Akutagawan kirjoittamiin novelleihin Rashomon ja In the grove.

AVOIMET OVET teatteri on tehnyt hienoa työtä. Sovitus ja ohjaus on Laura Jäntin, esitys Tiina Weckström ja Sampo Kivelä. Esitys on erityisesti visuaalisesti mainio ja Tiina Weckströmin sivupersoonien määrä ihmetyttää. Näytökset vielä 11.11. ja 12.11.

TAPAHTUMIA 出来事 tapahtumia 出来事 TAPAHTUMIA 出来事 TAPAHTUMIA 出来事

KIRSTIN RUNO/MAAILMA

Syksyn mentyä

kirsikoiden kukat lähempänä taas

*

Jääkin lämmittää rakennettuna taitavin käsin

monena on vesi, siksi voimakas

Pienin puro

väkevämpi kuin kallio

*

Silmälaseitta

roskaa ihailen

puiston kukkana

*

Aamun sade kyllä

minut kasteli

mutta karkoitti painajaisenikin

*

Talven perhonen,

lumihiutale

maahan leijailee

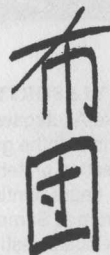
Kirsti Suomivuori

TATAMIT

70 cm x 200 cm

80 cm x 200 cm

90 cm x 200 cm

FUTON BED SHOP

Avoinna klo 11-18 la klo 11-15
Kalevankatu 17, 00100 Helsinki
puh 09-135 6209

Runoilija Riitta Welroosin
17. 10. 99. runoviesti

Minä tavoitin palasen

hopeista aurinkoa,

se soi

Keltainen sudenkorento

jatkoi matkaansa

auringon soinnin tahdissa

me ulotumme huomiseen.

Linnut tähtenä tulevat,

lehdet nopeaa hopeaa

ja äidin oranssinen korva,

suurempi kuin kehoni,

kuulee kaiken, mitä sanon;

isäni taivaansiniset silmät

näkevät kaiken mitä teen:

Olen taiteeni saartama,

valo leikkaa hopeista

minuuttani, olen luolakäytävässä,

meri humisee minussa.

Lumihiutaleet kuin kastepisarat

leijuvat aineettomina vesimeloneina

vellovat hopeisessa pilvimassassa

siintävät rautakyyhkysten seassa.

Ojensit minulle sydämesi,

se oli hopeinen

ja kauniisti muotoiltu;

katselin sitä hetken,

se leijui.

Hyvä jouluidea!

*Japanilaisen Kulttuurin Ystävien jäsen,
TOMO-lehden runoilija-avustaja, kirjailija
RIITTA WELROOS on julkaissut
kolmannen runokokoelmansa nimeltä
KUUKIVENI MADONNANI.*

*Sitä saa ostaa kirjailija Riitta Welroosilta
puh/fax 2414860 (työhuone)*

GSM-puh 050-5849 948 ja osoitteesta:

Kirjailija Riitta Welroos

Kiskontie 5 A 14, 00280 Helsinki

50mk/kpl+postikulut

Ryōkan Suuri Hupsu

Suom. Kai Nieminen

BASAM
BOOKS

***Päivät paastaan, päivät paastaan ja vieläkin päivät paastaan
leikin huolia vailla, kiireettä lasten kanssa.***

***Kaapuni poimussa minulla on aina muutama pallo
– ei minusta ole muuhun: imen itseni täyteen kevään suurta
rauhaa ja juovun.***

Kiinaksi ja japaniksi kirjoittaneen Ryōkanin runot tulvivat elämäniloa, joutilaisuuden ylistystä ja rakkautta luontoon. Japanilainen runoilija ja zen-munkki Ryōkan (1758–1831) käytti itsestään nimitystä Taigu, Suuri hupsu. Hän oli perin viisas ja lempeä hupsu: seurallinen erakko, lasten leikkiveri, iloinen juomaveikko, ujo naisten ihailija. Ryōkan oli taitava kalligrafi ja piirtäjä, joka kiersi talosta taloon, pidoista pitoihin, pelasi palloa lasten ja go-peliä aikuisten kanssa. Pääosan elämästään Ryōkan vietti vuoristossa synnyinseuduillaan Niigatan lähellä. Kaiken tarvitsemansa: ruoan ja vaatteet, teen ja viinin, piipun ja tupakan, siveltimet, musteen ja paperin hän sai "seurakuntalaisiltaan". Hän ei saarnannut, vaan kirjoitti runoja.

ISBN 952-9842-31-7 • n. 150 sivua • nid. • ovh 98 mk

BASAM BOOKS OY • PL 354, 00121 Helsinki • Bulevardi 14
A 4, 00120 Helsinki • Puh. 09-605 391 • Fax 09-452 1261 •
www.basambooks.com • bs@basambooks.com

Ryôkan: Suuri hupsu

1700-luvun lopulla elänyt zen-munkki Ryôkan on Japanin kaunokirjallisuuden suuria klassikkoja. Hän on kotimaassaan rakastettu niin runojensa kuin henkilöhahmonsensa johdosta. Suurten Japanin ja Kiinan zen-mystikkojen joukkoon kuuluva Ryôkan ryhtyi munkiksi 18-vuotiaana, kierteli ympäri Japania pyhiinvaellusmatkoilla ja asui 48-vuotiaasta erakkona lähellä synnyinseutuaan. Ryôkan on yksinkertaisen elämätavan puolustaja, joka tarkastelee runoissaan luonnon kiertokulkua ja ihmisen suhdetta ympäröivään maailmaan. Luonnon ja luonnollisen elämän ylistämisessä häntä on verrattu muun muassa yhdysvaltalaisen *Elämää metsässä* teoksen kirjoittaneeseen Henry Thoreau'n.

Nobelkirjailija Yasunari Kawabata totesi Nobelin kirjallisuudenpalkinnon vastaanottopuheessaan Ryôkanin välittäneen runoissaan vanhan Japanin sisintä olemusta ja tunnelmia. **Ryôkanin runouden on usein nähty edustavan jotain perin japanilaista.** Onkin sanottu, että sen, joka haluaa ymmärtää japanilaisuutta ja Japanin kulttuuria, on tutustuttava Ryôkanin runouteen ja tämän kaksi vuosisataa sitten eläneen erakkomunkin elämään.

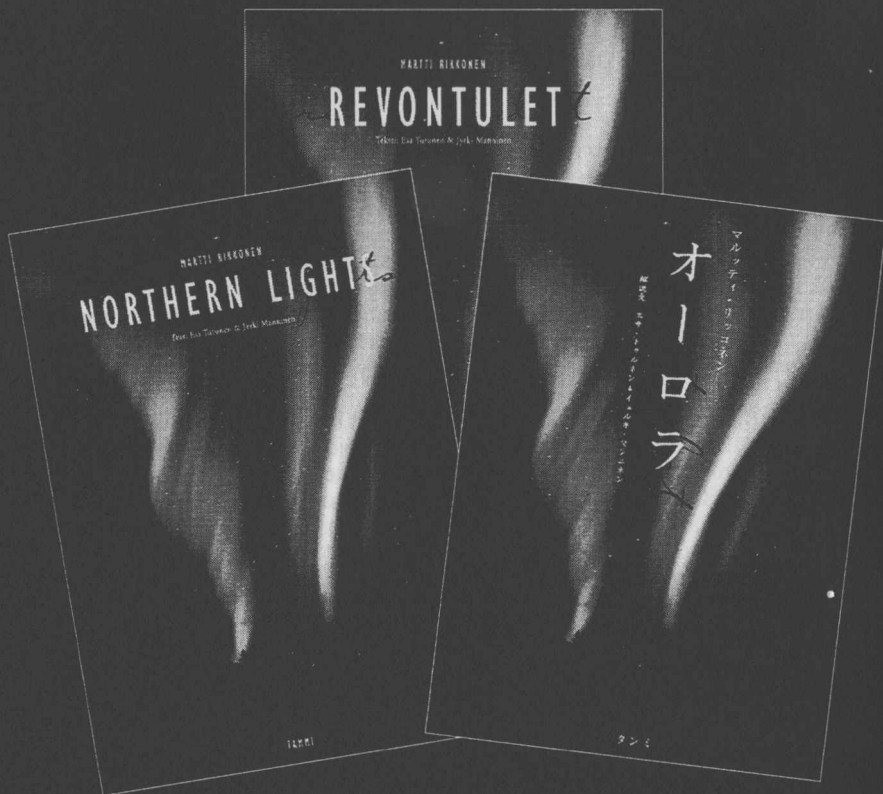
Ryôkan oli runoilijana monien tyyllilajien mestari. Hän kirjoitti sekä klassisia kiinalaisia että japanilaisia runoja, haikuja, kansanlauluja että rakkauslyriikkaa. Hänen kirjoittamiaan kiinankielisiä runoja on noin neljäsataa, ja niitä on usein verrattu tyyllillisesti kuulluun kiinalaiseen erakkorunoilija Hanshaniin, *Kylmän vuoren* kirjoittajaan. Japaninkielisiä runoja Ryôkan puolestaan sepitti kaikkiaan yli tuhat kappaletta. Suurin osa runoista käsittelee runoilijan jokapäiväistä elämää – ruuan kerjäämistä, lasten kanssa leikkimistä, ihmisten kohtaamisia, pelloilla ja kukkuloilla samoilua. Toisinaan pohdinnan alla ovat taas buddhalaisuuden tai rakkauden olemus.

Ryôkanin tekstit ovat ulkonaisesti välittömiä ja puhdaspiirteisiä, mutta syvimmältään hyvin syvällisiä ja kauniita. Niissä näkyy kypsyneen zenmestarin kädenjälki; niiden ulkoisessa yksinkertaisuudessa paljastuu ajaton viisaus, universaali kauneus ja taiteellinen arvo.

Ryôkanin runoista on tehty myös lauluja, esimerkiksi klassisia runoresitaatioita. Hän on myös **eräs Japanin kuuluisimmista kalligrafeista**, jonka käsialaa olevat runo-originaalit ovat kallisarvoisia aarteita. Ryôkan on kotimaassaan legendaarinen niin epäsovinnaisen elämänsä kuin runojensa sisällön ja niiden kalligrafisen muodon johdosta.

Kääntäjä Kai Nieminen on valikoinut tähän teokseen edustavan otoksen niin Ryôkanin kiinalaisia kuin japanilaisen perinteen mukaisia runoja. Tämä itsenäisen elämäntavan puolustaja ja vaatimaton erakko **välittää runoissaan suomalaistukijoille japanilaista kulttuuria aidoimmillaan.**

Ryôkan on kotimaassaan erittäin tunnettu ja rakastettu babmo. Hänen nimeään kantavat muun muassa lukuisat motellit, hotellit ja muut yöpymispaikat. Nyky-Japanissa Ryôkan tuntuukin symboloivan usein miellyttävää ja huoletonta matkantekoa ja yösijaa, mielellään luonnon helmassa.

Martti Rikkosen loisteliaat värikuvat tuovat pohjoisen taivaan ilotulituksen lukijan ulottuville. Kirjassa on myös monipuolinen tieto-osuus revontulista.

Martti Rikonen's stunning colour photographs bring out the very best of the Northern Lights. The book also features informative and revealing facts about this extraordinary phenomenon.

Get your own copy at the bookstore, 165 FIM

TAMMI PUBLISHERS
P.O.Box 410
FIN-00101 Helsinki, Finland
Tel. +358-9-6937 621
Fax +358-9-6937 6266
www.tammi.net

SENDAI - HELSINKI

päiviä vietettiin Helsingissä 15.-20.8.

Laura Lappalainen

1997 Helsinki järjesti sarjan tapahtumia Japanissa ja näistä ensimmäisenä pidettiin Sendain kaupungin kanssa kaupunki- ja talousseminaari sekä koulu-laisten kokous. Sendain kaupunki esiintyi nyt vastavuoroisesti Helsingissä. Kaisaniemen koulu oli pääpaikkana; se oli tehnyt yhteistyötä Sendain Katahiran koulun kanssa.

Ympäristöseminaarissa vertailtiin Sendain ja Helsingin ympäristön tilaa ja ratkaisumalleja. Kansalaisten osallistuminen ympäristöasioihin ja ympäristön rakentaminen olivat aiheina Annantalossa pidettäviin tapahtumiin. Ja perinnekulttuuri. Seminaarien yhteydessä oli myös vertaileva näyttely "Ympäristön tila Helsingissä ja Sendaissa".

Sendai on valittu Japanin ympäristöystävällisimmäksi kaupungiksi ja sieltä saapui ystävyyskaupunki Helsinkiin, joka toimi tapahtuman isäntänä, toista sataa henkilöä luennoimaan ja tekemään tutuksi omaa kulttuuriaan ja kaupunkiaan. Kimonoon pukeutumaan meitä opetti Kyoko Takemarun johtama ryhmä, kalligrafiaan tutustutti Chieko Oota ryhmän kera, tanabata-koristeita ja origamia opetti Kazuko Gosima, Hiromi Nakatsuka ja Yoshiko Akiu ryhmineen ja teeseremoniaryhmää johti Yoko Omiya.

Sendai-Helsinki kulttuurinvaihto-organisaation puheenjohtaja Kohmin Iwabuchi otti yhteyttä kolmeen ystävyysjärjestöön Helsingissä: Japanilaisen Kulttuurin Ystäviin, Suomalais-japanilaiseen yhdistykseen ja Japani-Kiltaan. Näistä kaksi ensimmäistä lähti innolla mukaan, yhdistyksemme jopa 15 henkilön voimalla: Ulla Arjamaa, Sami Hilvo, Toshiko Huttunen, Heli Laiinen, Antti Lappalainen, Laura Lappalainen, Soile Paasonen, Mirja Paatero, pj Ronny Rönqvist, Tomoko Saito-Soinisalo ja Tapio Tuomi sekä lisäksi Leena Joki, joka oli hyvän aikaa yhdistyksen oman tiskin takana. Arigatoo gozaimasu kaikille talkoolaisille! Suomalais-Japanilainen Yhdistys oli mukana 5 henkilön voimin; Japani-Kilta ei tapahtumaan osallistunut, mutta toimitti kuitenkin lehtiään jakoon.

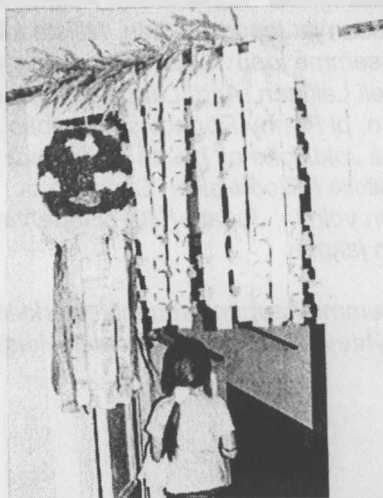
Järjestelypaineet olivat aika paljon jäsenemme kaupunkisuunnitteluarkkitehti Keiko Yoshizaki-Tyrkön osana, joka tässä yhteydessä edusti tietenkin Helsingin kaupunginsuunnitteluvirastoa.

Ensimmäinen tapaaminen sendailaisten kanssa oli 17.8. Annantalolla, jossa seuraavana päivänä oli monipuolinen tapahtumapäivä. Talohan on JKY:läisille tuttu, vietetäänhän siellä yhdistyksemme toimesta keväisin japanilaista kulttuuri/budo/myyjäis-tapahtumapäivää. Nyt oli kysymys osastojen pystyttämisestä. Ajateltiin, että onpa urakka; tarkoitus oli paitsi esitellä Sendain kaupungin kulttuuria myös tutustuttaa helsinkiläisiä teeseremoniaan, origamiin ja yleensä tanabata-koristeiden tekoon, kimoonon pukeutumiseen ja kalligrafiaan.

Vieraamme saapuivat mukanaan kaikki tarvittava, jopa teippi. Joka huoneesta oli tehty pohjapiirros, jonka mukaan pöydät ja tuolit ja muu rekvisiitta tarkoin aseteltiin. Kävi iloinen ja ahkera vilinä ja kaikki oli - myös Annantalon näyttelynrakentaja Mauri Toivosen avustuksella - valmista silloin kun sovittu oli. Seuraavana päivänä 18.8. olikin sitten edessä koko päivän souvi, mutta nyt kaikki lähtivät Hotel Radisson SAS Plazaan Sendain tarjoamalle illalliselle. Saimme tietää olevamme uuden hotellin ensimmäiset illallisivieraat ja tarjoilu oli sen mukaista. Henkilökunta kyseli mielipiteitämme kattauksesta, sisutuksesta ja tietenkin ruuasta; tätä oli varmaan vähän jännitetty. Hyväksi lopuksi japanilaiset lauloivat meille ja me heille ja sitten vielä tanssittiin japanilaisia perinnetansseja - niin hyvin kuin osattiin... Tunnelma oli kuin lastenjuhlassa hyvien kaverien kesken.

Seuraavana päivänä oli edessä varsinainen YSTÄVÄPÄIVÄ Annantalolla ja kokoontuminen jo 8.50. Eniten henkilökohtaisesti jännitti, ja jokainen ymmärtäneenä jännittämisen, että taloon oli tulossa n. 70 ala-asteen koululaista kerrallaan; ensimmäiset klo 9 ja viimeiset klo 13, yhteensä n. 300 lasta. No, seuraava päivä näytti, mitä tuleman piti. Mielessä vain pyörivät ja varsinkin kaikuivat ne ala-asteen kullamurut, jotka kulkuneuvoissa sanovat pari sanaa ja heiluvat pari liikettä.

Kaikki oli aamulla kunnossa: mahtavat tanabata-koristeet juhlistivat sisäänkäyntiä ulko-ovella ja juhlasalia, jossa oli origamien ja tanabata-koristeitten työpaja. Kimonosilkkiä kahinaa ja sandaalien tuttu ääni. Ja sitten ilmoitettiin ensimmäisten koululaisryhmien olevan tulossa. Sieltähän he saapuivat säännöllisissä parijonoissa niinkuin ainakin sivistyneet koululapset! Siitä vaan ihan tosissaan origameja tekemään, silkikimoonon pukeutumaan ja teeseremoniaan tutustumaan.

*Ei sitä joka päivä eikä joka tyttö
tanabata-koristeiden alla käyskentele.*

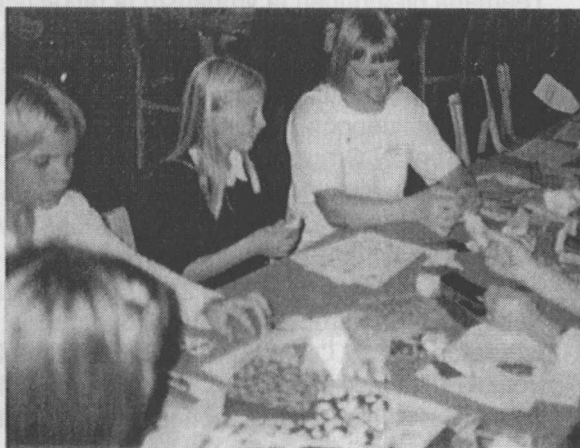
Tässä neuvotaan kuinka kädet tulee pitää ja tyttö katselee tarkasti.

Kimonoihin pukeutuminen oli ehdottomasti suosituin aihe. Vilinää riitti koko ajaksi.

Soile Pääsonen opetta origamin tarkkoja taittoja. Ja kyllähän ne opittiin.

Sihteerimme ja kirjastonhoitajamme Ulla Arjamaa vasemmalla pukeutuneena kimoon

Olin paikalla, kun lapset tekivät origameja: se oli totista äheltämistä, huokauksia ja avunpyyntöjä, mutta periksi ei annettu. Japanilaiset origamin ohjaajat sanoivatkin suomalaislasten olevan aivan samantasoisia ja -tapaisia paperintaittelijoita kuin japanilaislapset. Yksi suomalaispoika tahtoi myös pukeutua kimonoon, siis tyttöjen asuun ja tukka kans' kauniiksi. Japanittaret olivat tikahtua nauruunsa, mutta poika ja hyvin miehekäs poika paseerasi hyvin tyytyväisenä ympäriinsä! Sääli, ettei Sendain kaupunginjohtaja Hajimu Fujii, joka kunnioitti läsnäolollaan tapahtumaa, ollut silloin paikalla. Kalligrafioitten tekoa opiskeltiin tosissaan sivellin tiukasti pystyssä niinkuin asiaan kuuluu ja valmiit työt ripustettiin kuivamaan.

Päivä kului melkoisessa vilskeessä klo 17 asti, välillä oli käyty lounaalla kaupungin energialaitoksella. Kyllä päivä yhtä vilinää oli, vaikka arkipäivästä johtuen yleisöä ei ollut lähimainkaan siinä määrin kuin esimerkiksi JKY:n keväisenä Japanin kulttuurin päivänä.

Samana päivänä oli SENDAIN TALOUSSEMINAARI, kutsutilaisuus talouselämän vaikuttajille kaupunginsuunnitteluviraston auditoriossa, KANSANLIIKKEIDEN SEMINAARIT Annantalon toisessa kerroksessa: MELON (Miyagi Environment Life Outreach Network)-seminaari ja rakennettu ympäristö ja lapset-seminaari. Kaupunginsuunnitteluvirasto Areenassa oli esillä näyttely "YMPÄRISTÖN TILA HELSINGISSÄ JA SENDAISSA"

Sitten vaan kaupungintalon kultaiseen saliin vastaanotolle. Kaupunginjohtaja Eeva-Riitta Siitonen otti vastaan koko päivän ahertaneet sendailaiset ja heidän avustajansa. Tulkkina toimi, kuten koko tapahtuman aikana Aki Karikoski, joka paitsi, että osaa kielet suuntaan ja toiseen, tuntee myös kulttuurin ja onneksemme on nykyään myös JKY:n jäsen.

HELSINKI-SENDAI-YMPÄRISTÖSEMINAARI 19. -20.8. Lasipalatsi, Bio Rex Teemana oli Ihminen ja ympäristö ja tarkastelun kohteena molempien kaupunkien ympäristön tila ja ratkaisumallit. Seminaarin avasi Helsingin kaupunginjohtaja Eva-Riitta Siitonen, Sendain tervehdyksen toi kaupunginjohtaja Hajimu Fujii. Japanin suurlähettiläs Yasuji Ishigaki toi tervehdyksen, Ympäristöministeri Satu Hassin juhluennon aiheena oli Ihminen ja ympäristö ja Tohoku yliopiston professori Kenichi Omura luennoi aiheenaan Sendain kaupunki ja sen ympäristö. Lounastauon jälkeen teemana YMPÄRISTÖYSTÄVÄLLINEN KAUPUNKI, luennoitsijoina virastopäällikkö Kunichiko Chiba, virastopäällikkö Susumu Tanisawa.

20.8. KESTÄVÄ KEHITYS JA KAUPUNKILAISTEN OSALLISTUMINEN
NGO:n ja NPO:n roolit - Sendain kokemuksia, luennoitsijana Tohokun yliopiston professori Seiichi Otaki; Sendain MELONin toiminnasta kertoi puheenjohtaja Noriko Fujita ja Kansalaiten osallistuminen ja kestävä kehitys oli aiheena tutkija Rauno Sairisella. Lounastauon jälkeen oli vuorossa YMPÄRISTÖOPETUKSEN

TILA JA ROOLI, jolloin ensimmäiseksi Kaisaniemen ala-asteen opettaja Juha Hirvonen luovutti lasten kokouksen tuloksen pormestarille. Siinä sendailaiset ja helsinkiläiset koululaiset esittelivät ehdotuksensa Rajasaaren tulevaisuuden ympäristöstä. Opetustoimen johtaja Yayoi Komatsu: Ympäristöopetus Sendain peruskoulussa ja Miyagin opettajakorkeakoulun professori Kazuyuki Mikami: Sendain ympäristöopetuksen tila ja yliopiston rooli. Tauon jälkeen oli vuorossa opetustoimen johtaja Lauri Turja ja Ympäristöopetuksen tila ja rooli sekä ympäristönjohtaja Pekka Kansanen Yhteenveto ja seminaarin päätös.

Seminaarin puheenjohtajana oli virastopäällikkö Paavo Perkkiö.

PS. Nyt yhdistyksellämme on kirjaston koristeena komea, iso tanabata-pallo ja muita mukavia muistoja sekä lisäksi teippejä noin viideksi vuodeksi ja parvittain origamikurkia; Japanilaiseen tapaan jaettiin lahjoja.

Pienen pieni "tietopaketti" Sendain kaupungista: SENDAI sijaitsee noin 300 km kilometrin päässä Tokiosta koilliseen Honshūn saarella ja se on Miyagi-prefektuurin pääkaupunki.

Se on myös koillis Japanin suurin kaupunki, asukkaita 1.000 000 ja alueen kulttuuri-, talous- ja poliittinen keskus. - Kaupunki syntyi Sendain linnan (tuntee myös nimen Aoban linna) ympärille v. 1601 perustajanaan Date Masamune. Toisen maailmansodan pommitukset tuhosivat kaupungin täydellisesti. -

Teollisuus: silkki, puuesineistö, kumi, elintarvikkeet ja teräs. - Tōhokun yliopisto, observatorio jne. - Kuuluisa nähtävyys on Ōsaki Hachiman temppeli ja Japanin ehkä huomattavimmat tanabata-festivaalit elokuussa vetävät vierailijoita myös muualta maailmasta. Sendaihin pääsee Tokiosta luotijunalla kätevästi.

Kaupungin nimikkolintu on muuten käki!

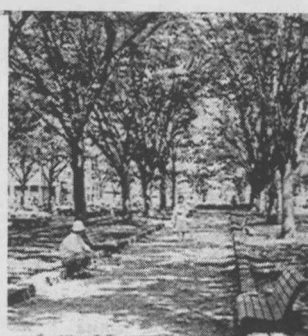
SENDAITA YMPÄRÖI KAUNIS LUONTO

Kevään sakurat kukkivat ...

joet virtaavat...

puistossa on mukava oleilla

**Sendain kaupunginjohtaja Hajimu Fujii on istahtanut teeseremonia-
huoneen pöydän ääreen, vierellään Kazuhiro Watanabe ja
vasemmalla teeseremonia-tapahtuman vetäjä Yoko Omiya.
Kalligrafia-luokassa vallitsi keskittynyt hiljaisuus.
Tässä Mirja Paatero opastaa Senja Vellosta.
ammattitaitelijaa, jolle itämainen kalligrafia on kuitenkin uutta.**

Kaupungin vastaanotto kultaisessa salissa oli edustava ja tarjottava maukasta, myös kulttuurianti; sendailaiset lauloivat ja tanssivat ja Sibeliuslukion ryhmä otti tosi napakasti yleisönsä. Esityksissä oli yllättävästi samantyylinen meininki, kuten niin usein on huomattu kansojemme perinnekuulttuurin eri osa-alueilla.

legendan mukaan toiveet toteutuvat erityisen hyvin, jos "musteena" on käytetty samana aamuna taro-kasvin lehdistä kerääntynyttä kastetta. Koristeltu bambuoksa sidotaan salkoon, joka kiinnitetään sisäänkäynnin eteen. Tanabata-juhlan loputtua oksat heitetään jokeen virran vietäviksi - se vie mennessään huonon onnen - tai riisipaalujen päälle karkoittamaan vahingollisia hyönteisiä ja tuomaan hyvää satoa. Bambuoksien käyttö liittyy uskomukseen, jonka mukaan esi-isät käyttävät niitä asumuksenaan vierailullaan - *yorishiro* - ja oksien heittäminen veteen liittyyshintolaisuuden yhteen perusrituaaliin, vedessä puhdistautumisen rituaaliin - *misogi*. Toinen Tanabata-juhlaan liittyvä rituaali on *bune* - vene ja *nin-gyō* - nuket; oljesta punottuja ihmis- ja eläinfiguureja laitetaan jokeen lipumaan pikku veneissä. Uskotaan, että täten rumat teot ja pahuuden tahrat siirtyvät näihin hahmoihin ja liukuvat kaukaisuuteen. Tätä riittä kutsutaan nimellä *nemurina-gashi* - sananmukaisesti "pois lipuva uni" perustuen ajatukselle, että paha ja epäonne voisi lipua pois kuin paha uni.

Sendain kaupunki on erikoisen kuuluisa mahtavasta, suurista turistimääristä keräävästä Tanabata-juhlastaan, jota siellä vietetään 7. elokuuta ja se on yksi tärkeimmistä kesän juhlista Tohon provinssissa. Ympäri Japania juhlaan saapuu kaksi miljoonaa osanottajaa.

SENDAI TOI MUKANAAN ORIGAMIKORISTEITA

Seuravassa selityksiä ja tietoa, mitä niillä toivotaan saavutettavan.

1. KIMONO välittää toivomuksen paranemisesta, suojelee sairauksilta ja jopa parantaa ompelutaitoa!
2. KURKI tuo pitkää ikää kaikille perheenjäsenille
3. KALAVERKKO tuo hyvän sadon
4. KUKKARO menestystä liike-elämässä
5. VIESTIPAPERI menestystä opinnoissa ja erityisesti kalligrafiassa
6. PAPERINAUHA tuo pitkän iän
7. ROSKAKORI mielen ja sydämen puhtautta

Kuva esittää perinteisiä paperikoristeita Sendain kaupungissa *tanabata*-juhlan aikaan. Seuraavassa tarkempaa selkoa juhlasta.

TANABATA-JUHLA on yksi Japanin viidestä perinnejuhlasta - *gosekku*, jota vietetään 7. heinäkuuta, joissain seuduin 7. elokuuta. Sen viettäminen perustuu vanhaan kiinalaiseen legendaan kahdesta tähdestä, "Kutojätähti" Vega ja "Paimentähti" Altair, joiden kerrotaan olleen rakastavaisia. Kutojan isä ei hyväksynyt suhdetta ja Vega ja Altair olivat pakotettuja elämään toisistaan erillään vastakkaisilla puolilla linnunrataa. Heidän oli sallittua tavata toisensa vain kerran vuodenvaihteen aikana, seitsemännen kuun seitsemäntenä päivänä, jos taivas oli kirkas. Muinaisessa Kiinassa päivä oli nimeltään *Ji Qiao Tian* (*Ch'iao T'ien*) ja se oli lähes ainoastaan naisten viettämä. He polttivat suitsukkeita ja rukoilivat Kutojätähdeltä onnea rakkaudessa ja ompelamisen ja kalligrafian taitoja. Juhla saapui myös Japaniin, jossa se sulautui vanhoihin legendoihin taivaallisesta neidosta nimeltään *Tanabatatsume*, joka suunnitteli jumaluuksien asut. Nimellä Tanabata tästä juhlasta tuli yksi keisarihovin virallisista juhlista - *nenjū gyōji*. Koska Tanabata-juhla osui lähelle *Bon*-juhlaa, jota vietetään vainajien sielujen kunniaksi määrätyn menoin, myös tanabata-juhlaan liitetään esi-isien sielujen tervetuliais- ja takaisinlähettämisriittejä.

Vaikkakin paikalliset Tanabata-juhlan viettotavat vaihtelevat suuresti yhteinen rituaaliesine on bambunoksa lehvineen ja silkkipaperikoristeineen, pikku ornamentteineen ja talismaneineen. Paperisuikaleisiin on kirjoitettu toiveita ja runoja,

トウオネラの白鳥

「我れは我が娘を与えん、

おん身の望める若き花嫁を与えん、

もしおん身が我がために白鳥を射なば、

かの大きいなる鳥を河にて射なば、

トウオネラの暗き河にて、

その河の渦巻きにて、

ただ一本の弓をもて、

ただ一度の試みにて。」

小鸭

一羽の美しき小鸭は飛び来り

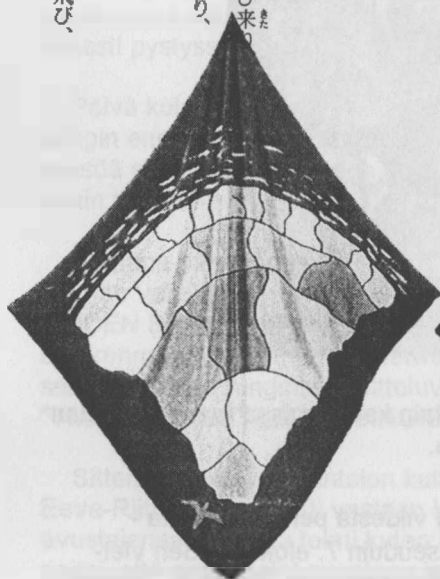
軽やかに海の上にて舞えり、

休むべき場所を求めて、

住むべき家を探ねて。

彼女は東へ飛び、西へ飛び、

北西へ飛び南へとびぬ。

Sotka

Tuli sotka, suora lintu;
lenteä lekuttelevi
etsien pesän sijoa,
asuinmaata arvaellen.
Lenti iät, lenti lännel,
lenti luotehet, etelät.

Tuonelan joutsen

"Äsken annan tyttäreni
sekä nuoren morsiamen,
kun ammut joutsenen joesta
virrasta vihannan linnun,
Tuonen mustasta joesta,
pyhän virran pyörtehestä
yheltä yrittämällä.

KALEVALA SILKILLE SIVELTYNÄ

Erikoisesti kansalliseepoksemme 150-juhlavuonna 1999 Auli Partion ajatus sivellä silkille Kalevalan kertomat ajattomat tarinat ilahduttaa.

Taiteilijalla on myös Tokiossa 16. - 21.11. 1999 "Senpä silkille sivallan"-näyttely.

Värikyläinen huivi on edustava liikelahja tai tuliainen, johon kolmikielinen kortti - suomi, japani, englanti ja aiheeseen liittyvä runo.

Auli Partio

Oravisaalontie 1420, 82310 Oravisaalo

silkkipartio

Nordqvistin teetalo, Suomen Elintarviketuonti

VIHREÄ TEE - TERVEYTTÄ TEESTÄ

Läntiseen teekulttuuriin on alusta pitäen (n. 1600 jKr) kuulunut ns. musta- eli täysfermentoitu tee. Sen pehmeä miellyttävä aromi ja kaunis punertavankeltainen väri on säilynyt merkittävänä osana juomakulttuuriamme. Viime aikoina on kuitenkin vihreän teen kulutus lisääntynyt niin teen ystävien valikoimissa kuin myös terveydestään huolehtivien ruokavaliossa.

Kautta aikojen, jo n. 2700 eKr. teen alkuperä juontaa Kiinaan, jossa se valmistettiin ja nautittiin fermentoimattomana eli vihreänä teenä, kuten edelleen, ja jossa se on kansallisuoman asemassa.

Nykyään noin 70% Kiinan teetutannosta on vihreää teetä. Japanissa vihreä tee edustaa keskeistä osaa heidän juoma- ja ruokatottumuksissaan.

Kyltti Nordqvistin teetalon seinältä.

Vihreä ja musta tee valmistetaan periaatteessa saman Thea Sinesis-pensaan lehdistä. Niiden valmistusprosessit poikkeavat kuitenkin toisistaan. Vihreän teen valmistusprosessia voidaan luonnehtia lyhyemmäksi, jolloin kasvin alkuperäiset maku-, väri- ja muut aineosat säilyvät lähes muuttumattomina. Lievä tanniinin ja vihreän lehden maku voi alkuun olla tottumattomalle outo kokemus, mutta toisaalta se myös kertoo puhtaasta luontaistuotteesta.

Luettelo vihreän teen terveydellisistä vaikutuksista on lähes loputon. Tutkimuksen painopiste on siellä, missä vihreän teen käyttökin on laajaa. Japanilaisen Shizuokan yliopiston ravintotieteiden professori Tri Itaro Ogunin julkaisussa "Green tea and human health" vihreän teen terveyttä edistävät vaikutukset esitetään tutkimustulosten näkökulmasta hyvinkin yksityiskohtaisesti.

Muutamia esimerkkejä aineosista ja niiden vaikutuksista:

Katekiini - Alentaa veren kolesterolia, ehkäisee syövän ja muidenkin kasvainten esiintymistä, ehkäisee influenssaviruksen vaikutusta.

Kofeiini - Pirstävä vaikutus, toimii diureettina.

C-vitamiini - Vähentää stressiä, ehkäisee vilustumista.

E-vitamiini - Toimii antioksidanttina, säätelee ikääntymisen vaikutuksia.

B-vitamiiniyhdistelmät - Helpottaa hiilihydraattiaineenvaihduntaa.

Aminobutyryihappo - Alentaa veren sokeria.

Polysakkaridit - alentavat veren sokeria.

Flavonoidi - Ylläpitää verisuonten kimmoisuutta.

Fluoridi - Estää hampaiden reikiintymistä.

Teaniini - Antaa vihreälle teelle sen ainulaatuisen maun.

*Turun Sanomissa julkaistu kirjoitus: **Vihreä tee torjuu syöpää***

"Vihreässä teessä oleva katekiini saattaa auttaa torjumaan syöpää, kertovat amerikkalaiset tutkijat.

Yhdessä kupissa on valtavia, muttei haitallisia määriä katekiinia, joka estää syövän kasvuun elintärkeän urokinaasi-entsyymin toimintaa, kertoo Toledossa Yhdysvalloissa toimivan Medical College of Ohion tutkija Jerzy Jankun kollegoineen kirjeessään Nature-lehdelle.

Jankunin ryhmä sanoo havainneensa, että epigallocatekiini-3-gallaatti (EGCG) torjuu uroki- naasia, jota tavataan usein suurina määrinä ihmisen syöpäkasvaimissa. EGCG kiinnittyy urokinaasiin ja estää sitä tunkeutumasta soluihin ja muodostamasta syöpää.

-Urokinaasin toiminnan estäminen voi pienentää kasvaimia tai jopa täysin tuhota syövän hiirillä, Jankunin ryhmä kirjoittaa.

Tutkijat vertasivat vihreässä teessä olevaa katekiinimäärää samalla tavalla käyttäytyvään lääkeaineeseen, amiloridiin, jota käytetään tavallisesti korkeaan verenpaineeseen ja sydänsairauksiin.

-Amiloridin enimmäispäiväannos on 20 milligrammaa, kun taas yhdessä teekupissa vihreää teetä on 150 milligrammaa EGCG:tä. Eräät teenrakastajat juovat jopa kymmenen kuppia päivässä, tutkijat kirjoittavat.

-Näin suuret määrät urokinaasintäjästä saattavat vähentää syövän esiintymistä ihmisillä tai pienentää jo muodostuneita syöpäkasvaimia, Jankunin ryhmä arvioi "

Hannu Nordqvist

Nordqvistin teetalo, Suomen Elintarviketuonti

NÄIN VALMISTAT VIHREÄN SENCHA TEEN

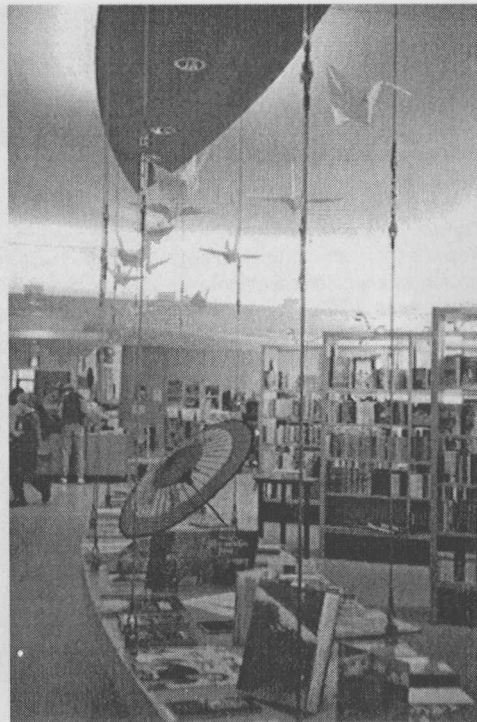
Sencha on joko touko- tai kesäkuussa kerätyistä teenlehdistä valmistettu yleisesti käytetty "kotitee".

4 kupilliseen tarvitaan 2 tl teenlehtiä, 2 dl 70 asteista vettä. Teekannu kuumentetaan kiehuvalle vedelle, teenlehdet kannuun ja vesi päälle. Kannua liikutellaan hiljalleen n. 1 min. Kuppeihin kaadetaan pieni määrä teetä pohjalle ja sitten loput viimeiseen pisaraan. Teenlehtien päälle voit kaataa uutta 70 asteista vettä, kun kupit on juotu tyhjiksi. (Teen juonnin jälkeen voi tyhjentää pannusta lehdet keittoon tms antamaan makua ja terveyttä.) Talvella tee tarjotaan kuumempuna ja ke-sällä lähes kylmänä, jolloin kupit voi ennen teen kaatamista huuhdella jäävedellä. Ohjeet vaihtelevat, tämä on Katsunori Tamakin kirjasta "La cuisine japonese, 200 recettes familiales et traditionnelles", jota olen tottunut arvostamaan. Laura Lappalainen

Sinikka Kytömaa kirjastossa vierellään Sendain kaupungin muistoksi jättämä tanabata-koriste

Kirjastossa lentelivät kurjet ja niiden alta "laivasta" löytyi tietoa Japanista.

JAPANIN KULTTUURI ESILLÄ KANNELTALOSSA

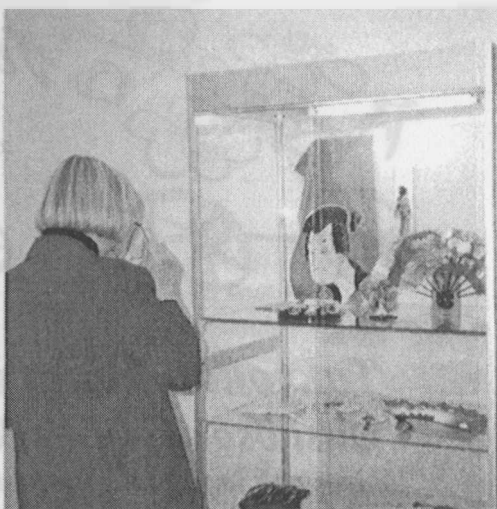
Kannelmäen kirjaston johtaja Sinikka Kytömaa otti yhteyttä ; oli syntynyt ajatus esitellä Japanin kulttuuria kannelmäkeläisille kirjaston ja työväenopiston tiloissa ja vitriineissä.

Jo paria viikkoa aikaisemmin jäsenemme lennättivät kurkia kirjaston kattoon ja japanilaista esineistöä - kirjoja, origameja, nukkeja, huiveja...- vitriineihin. On onni, että vapaaehtoisia löytyy. Ja mielenkiintoista materiaalia ja tietoa.

Toinen päivä lokakuuta oli vilkas: ikebana-workshop, luentoja, taido-näytös, tesoremonianäytös, mahdollisuus maistaa susheja ja vihreää teetä. Kirjasto oli hankkinut yllättävän hyvän kokoelman japanilaisia kirjoja.

Kaikki homassa olleet olivat ihastuneita Kanneltalon tiloihin; rakennushan on arkkitehtuuriltaan kiva; halli, jossa oli myös yhdistyksemme oma pöytä ja jossa taido esiintyi on valoisa ja hyvin toimiva; auditorio, jossa taas luennot ja teaseremonianäytös pidettiin on mukavan kokoinen ja kaikinpuolin viihtyisä.

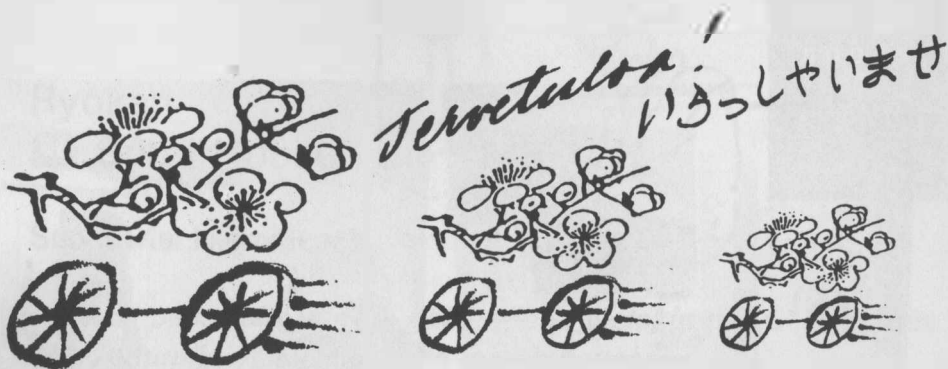
Kiitoksemme idean esittäjälle Sinikka Kytömaalle ja työväenopiston aluerehtorille Hannele Koli-Siltterille

Työväenopiston vitriiniin oli kerätty Japaniaiheista tutkittavaa.

Teeseremoniaan tutustutti Minna Punkari

Tokyokan muuttaa ...1.1.2000

Uusi osoite Annankatu 20

Myös puh ja fax vaihtuvat: puh 09-622 5553, fax 09-622 5552

(Todella hyvä paikka ja tilaakin löytyy. Ja molemmat Tokyokan on ansainnut.

Kaikki odottavat innolla, tuleeko kenties vielä parempaa! Latojan huom.)

MAUKASTA TARJONTAA:

Yamasa less salt	500 ml / 36.-
Sencha	100 g / 19.-
Kikkoman	1 l / 39.-
Nori	20 g / 22.-
Wasabi	43 g / 14.90

PS. Ruoka- ja keittiövälinevalikoima runsaimmillaan!

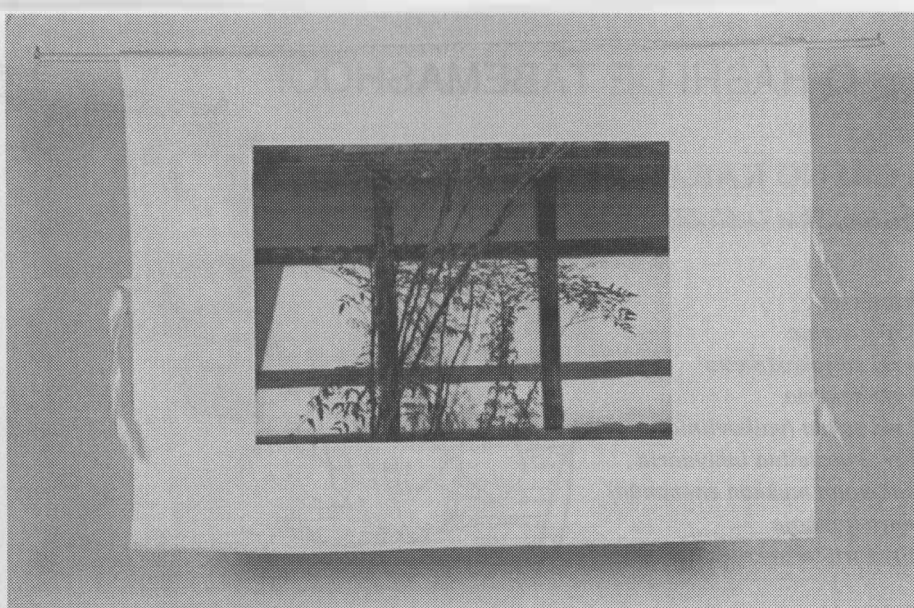
**Japanese
Food & Gift
Shop**

Tokyokan 東京館

Ma - Pe 10 - 18 La 10 - 15

Eerikinkatu 1, 00100 Helsinki, puh 09-694 9547 fax 09-685 7294

VARJOJEN YLISTYS II, 1999 valokuva, kangas, puu

TIILA JA TYHJYYS

Hiljaisuuden paikka

Kirsi Tiittasella oli näyttely elo-syyskuun vaihteessa Galleria G:ssä. Valokuvaa digitaalisin ja taidegrafiikan menetelmin. Helpottavaa pelkistystä ja varmuutta. Ei mitään turhia keksittyjä konstailuja ja sielu mukana. Kumma kuinka on helpompi hengittää, kun näkee tietoisesti tehtyjä töitä.

Laura Lappalainen

Seuraavassa taiteilijan oma sana:

Lähtökohtina teoksilleni ovat kokemukseni hiljaisista tiloista ja paikoista, jotka ovat vaikuttaneet minuun; herättäneet muistoja, mielikuvia ja tunteita - paikan löytämisen, henkilökohtaisten ja yleisten tapahtumien välisenä ajankohtana.

Valintoihini vaikutti paikan merkitys hiljaisena tilana, sen historia, tunnelma, valo ja suhteet. Olen halunnut tuoda esiin tilan moninaisia merkityksiä - aikaa ennen ja nyt, muistikuvien samanaikaisuutta - ajatuksen simultaanisuutta dokumentaation pohjalta tähän tilaan.

Halusin siirtää mielen lepopaikan toiseen yhteyteen.

Kirsi Tiittanen

(Jälleen yksi JKY-n jäsen, josta on syytä olla iloisen ylpeä.)

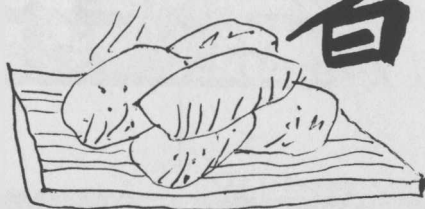
O-HASHI DE TABEMASHOO!

TORINO KARA-AGE

Friteerattua indietärikanaa

Ainekset

750 g kanaa
4 rkl soijakastiketta
1 rkl sokeria
2 rkl sakea (valkoviiniä)
1 tl raastettua inkivääriä
(tai maun mukaan enemmän)
maissijauhoja
öljyä friteeraukseen

Poista luut kananlihasta ja leikkele kana pikku paloiksi. Sekoita soijakastikkeeseen sokeri, sake (valkoviini) ja inkivääri. Anna sekoituksen muhia vähintään pari tuntia. Lisää maissijauho ja anna vielä huilata 10 min, jona aikana lämmität friteerausöljyn 180 asteiseksi. Friteeraa kananpalat keskilämmöllä ja siirrä palat imevälle paperille valuttamaan liikaa öljyä.

KASUTERA

Portugalilaiset saivat tämän kakun Espanjan Cataloniasta ja välttivät öljyn otettapaperilla Kyushun saarelle, jossa sitä tuli uusia.

Ainekset

6 munaa
250 g sokeria
1 rkl vettä
1 rkl hunajaa
120 g vehnä jauhoja

*Vuoka mielellään keramiikkaa,
japanilaiset suosivat puista.
leivinpaperi
vuokaan vuoraamiseen*

Vuoraa vuoka leivinpaperilla. Vatkaa munat, sokeri, hunaja ja vesi vaahdoksi, lisää jauhot ja kaada vuokaan. Laita vuoka 180 asteisen uunin pohjalle. 5 min kuluttua nosta vuoka ulos uunista ja sekoita varovaisesti ilmakuplat pois ja laita vuoka takaisin uuniin 5 minuutiksi ja toista operaatio. Vielä vuoka uuniin viideksi minuutiksi ja ilmakuplia poistetaan. Tämä operaatio siis kaikkiaan 3 kertaa. Tämän jälkeen paistetaan niin kauan, että kakku on tullut kullan väriksi pinnaltaan. Kakku pois uunista ja jäähtymään. Kakun ei ole tarkoitus tulla kuohkeaksi, kuten meillä on tapana, vaan "tiukaksi", että saadaan jäpäkkeitä kuutioita. Jäähtynyt kakku leikataan siis pikku kuutioiksi, ei viipaleiksi. Kuutiot kasataan vadiille kauniille paperille ja tarjotaan vihreän teen kanssa jälkiruoaksi. Tämän kakun voi tehdä hyvissä ajoin ja pakastaa.

RSL COM

**PUHELUT ULKOMAILLE
RSL COM:N KAUTTA
EDULLISESTI !**

***Japanilaisen kulttuurin
ystäville erikoishinta japaniin:***

2,96 MK/minuutti +PPM (ALV 0%)

3,61 MK/minuutti+(ALV 22%)

Ei muita kuluja.

Soita ja tee ulkomaanpuhelusopimus:

RSL COM FINLAND OY
METSÄNNEIDONKUJA 12, 02130 ESPOO
PUH: 09-4242 2306 FAX: 09-4242 2200

RSL COMMUNICATIONS
996-ULKOMAANPUHELUT

1. JOHDANTO

Länsimaalaisissa ihmisissä Japanin yakuza herättää monenlaisia mielikuvia. Mieleen voivat tulla tasokkaisiin pukuihin ja kalliisiin aurinkolaseihin pukeutuvat tatuoidut gangsterit, joiden toimintaa sävyttää tietty salaperäisyys. Yakuzoja on usein pidetty eräänlaisina herrasmiesrikollisina, jotka harjoittavat "liiketoimintaansa" yhteiskunnan ylemmillä tasoilla ja jättävät tavalliset kadunihmiset rauhaan. Aivan tuntematon ei ole myöskään uskomus, että yakuza on aikaajoin toiminut jopa tavallisten japanilaisten hyväntekijä. Toisaalta sana yakuza voi herättää mielikuvan ylpeistä ja pelottavista kovanluokan rikollisista, jotka ovat armottomia sekä vastustajia että omia jäseniä kohtaan. Usein länsimaiset ihmiset yhdistävät yakuzaan eräitä vaikeasti ymmärrettäviä verisiä rituaaleja, kuten sormien silpominen. Positiivinen kuva yakuzasta ei ole täysin perusteeton, sillä vaikka kertomuksia yakuzan synnystä ja varhaisesta toiminnasta voidaan pitää japanilaisena sankaritruna, on tapahtumille löydettävissä tietty totuuspohja. Tämän lisäksi yakuza on tietoisesti pyrkinyt luomaan myönteistä kuvaa itsestään esim. avustamalla maanjäristysten uhreja. Yakuza on myös usein esiintynyt korostetun isänmaallisena järjestönä. Todellisuudessa yakuza on jo pitkään ollut pääasiallisesti rikollisorganisaatio. Tämä siitä huolimatta, että yakuza on varsinaisesti vain yleisnimitys omat erityispiirteensä omaaville alajärjestöille. Se on kuitenkin kiistatta nauttinut tietystä erityisasemasta japanilaisessa yhteiskunnassa, eikä poliisi ole pyrkinyt täydellä voimalla nujertamaan sitä. Tämä on johtunut siitä, että vuosien mittaan yakuza on ulottanut vaikutusvaltansa Japanin politiikkaan. Se on siis myös osa Japanin yhteiskunnan korruptiota. Talouskasvun myötä yakuza on siirtynyt perinteisen rikollistoiminnan lisäksi yhä enemmän lailliseen liiketoimintaan, jolloin se on saamassa yhä uusia ulottovuuksia. Muiden aasialaisten rikollisjärjestöjen tapaan (esim. triadit) yakuza on myös kansainvälistynyt ja pyrkinyt laajentamaan toimintaansa Japanin rajojen ulkopuolelle.

Artikkeli on katsaus yakuzan historiaan, kehitykseen, organisaatioon ja asemaan osana japanilaista yhteiskuntaa. Lyhyesti tarkastellaan myös yakuzan kansainvälistä luonnetta.

2. YAKUZAN TAUSTAHISTORIA

2.1 Yakuzan synty- ja varhaishistoria

Japanissa järjestäytyneestä rikollisuudesta ja rikollisista käytetään yleisnimitystä yakuza. Perinnetietojen mukaan nimitys on johdettu japanilaisen korttipelin huo-noimmasta mahdollisesta korttiyhdistelmästä. Tässä pelissä kunkin pelaajan kädessä olevien kolmen viimeisen kortin yhteenlaskettu pistesumma määrää pelin

lopputuloksen yksittäisen pelaajan kannalta. Pistesumma 20 on huonoin mahdollinen yhdistelmä jolloin pelaajan lopputulos on nolla. Erilaisista epätoivotuista yhdistelmistä kombinaatio 8-9-3 ääntyy jokseenkin ya – ku – sa. Tästä taustasta johtuen sana yakuza on alkanut merkitä japanilaisessa yhteiskunnassa "huonointa mahdollista", eli jotain sellaista josta olisi parempi pysyä erossa.

Yakuza on ollut pitkään keskeinen osa japanilaista kulttuuria ja sen alkuperä voidaan jäljittää aina 1700-luvulle. Maailman suuriin rikollisjärjestöihin verrattuna yakuza on esimerkiksi vanhempi kuin Sisilian mafia. Yakuzan alkuperää voidaan jäljittää kuitenkin aina vuoteen 1612 saakka, jolloin ihmisryhmä nimeltään kabuki-mono alkoi kiinnittää viranomaisten huomiota. Erikoinen pukeutuminen ja kampanstus sekä outo käyttäytyminen ja pitkän miekan kantaminen teki heistä huomiota herättävän joukon. Kabuki-mono tuli tunnetuksi huvin vuoksi tapahtuvasta vihamielisestä ja terrorisoivasta käyttäytymisestä jolta juuri kukaan ei ollut turvassa. Kabuki-mono oli erikoinen samurajoukko, joka antoi jäsenilleen epähienoja nimiä ja puhui raskasta slangia. Jäsenistön keskinäinen lojaliteetti oli huomattava ja samurait suojasivat toisiaan ja perheitään ulkoiselta uhalta.

Alunperin Kabuki-monon jäsenet olivat shogunin palvelijoita ja heistä käytettiin myös nimitystä hatamoto-yakko ("shogunin palvelijat"). Joukko muodostui osasta niistä jopa 500 000 samuraista, jotka jäivät työttömiksi Tokugawa-kaudella saavutetun rauhan johdosta. Monet isännättömät samurait muuttuivat Japania kiertäviksi rosvoiksi, jotka elivät kaupungeja ja kyliä ryöstelemällä.

Japanin yakuza ei itse katso polveutuvansa hatamoto-yakkosta. Sen sijaan yakuza pitää esi-isänään machi-yakkoa ("kaupungin palvelijat"). Nämä ihmiset tarttuivat aseisiin ja puolustivat kaupungeja ja kyliä hatamoto-yakkon hyökkäyksiltä. Vastarintaan nousseet ihmiset koostuivat erilaisista ammatinharjoittajista kuten kauppiaista, virkamiehistä, majatalonpitäjistä, palkollisista, kodittomista sotilaista ja muista vaelteluvista samurajoukoista. Machi-yakkon jäsenistön välille muodostui tiivis suhde, joka muistuttaa nykyisen yakuzan rakennetta. Machi-yakko sai pian kansansankarin aseman puolustaessaan tavallisia ihmisiä hatamoto-yakkon hyökkäyksiltä. Machi-yakkon arvostusta lisäsi etenkin se, että se uskalsi taistella vaikka se oli kouluttamaton ja heikompi kuin vastustajansa. Machi-yakkon asema on monessa suhteessa verrattavissa Englannin Robin Hood legendaan.

Varhainen yakuza muotoutui varsinaisesti 1700-luvun lopussa. Jäsenistö koostui kahdesta ryhmästä: bakuto oli perinteisten uhkapelureiden ryhmä kun taas tekiya oli katukauppiaidenryhmä. Näitä nimityksiä käytetään vielä tänäkin päivänä yakuzaa kuvattaessa, mutta toisen maailmansodan jälkeen kolmanneksi ryhmäksi on tullut gangstereiden ryhmä gurentai. Näiden ryhmien jäsenillä oli yleensä sama tausta: he olivat köyhiä, maattomia, lainrikkooja ja epäonnistujia. Ryhmät toimivat läheisesti pienillä alueilla ilman keskinäisiä ongelmia kun bakuto toimi maanteilla ja kaupungeissa ja tekiya markkinapaikolla.

2.2 Yakuzan kehittyminen yhteiskunnalliseksi vaikuttajaksi

Vuonna 1867 alkanut Meiji-restauraatio johti Japanin uudistumiseen ja kehittymiseen kohti teollisuusvaltiota. Perustettiin poliittiset puolueet ja parlamentti sekä luotiin voimakas armeija. Myös yakuza uudistui ja pystyi siten säilyttämään asemansa nopeasti muuttuvassa japanilaisessa yhteiskunnassa. Voidaan sanoa että 1800-luvun loppupuolella yakuza sai uudenaikaisen yhä toimivan muotonsa. Kuten järjestäytynyt rikollisuus muualla maailmassa niin myös yakuza alkoi kontrolloida rakennus-, satama- ja telakkateollisuuden työvoimaa. Yakuza jatkoi toimintaansa myös perinteisillä aloilla kuten prostituutio, uhkapeli, alkoholikauppa ja huviteollisuus. Uhkapelitoiminnan oli kuitenkin pakko muuttua entistä alaisemmaksi, koska poliisi alkoi aktiivisesti nujertaa bakuto-ryhmiä. Tekiya-ryhmät sitävastoin laajensivat toimintaansa voimakkaasti koska niiden toiminta oli laillista ainakin pinnallisesti. Yakuza alkoi myös kiinnostua politiikasta ja solmia suhteita tiettyihin poliitikoihin ja virkamiehiin. Yakuza ryhtyi myös yhteistyöhön viranomaisten kanssa saadakseen osansa virallisista rangaistustoimista välttämällä siten täydelliset poliisin painostus- ja tukahduttamistoimet. Japanin hallitus löysi myös käyttöä yakuzalle: se avusti äärinationalisteja, jotka vaalivat militaristisia aatteita japanilaisessa demokratiassa. Erilaisia salaseuroja perustettiin ja niiden jäseniä koulutettiin sota- ja kielitaitoisiksi sekä harjoittamaan salamurhia, kiristystä ja muita laittomuuksia. Äärinationalistien terroritoiminta kesti 1930-luvulle asti sisältäen useita vallankaappauksia, kahden pääministerin ja kahden finanssiministerin murhat sekä toistuvat hyökkäykset poliitikkoja ja teollisuusjohtajia vastaan. Yakuza tarjosi auliisti asiantuntemusta ja miehiään tähän käyttöön sekä osallistui toimintaan Japanin miehittämissä Mantsuriassa ja Kiinassa. Eräs aktiivisimmin Kiinassa ja Mantsuriassa toimiva äärinationalistinen salaseura oli ns. Kokuryu-kai (Amurjoen seura).

Kiinan ja Mantsurian lisäksi äärinationalistit, joista käytettiin nimitystä "Black Dragons", toimivat Tyynenmeren rannikolla Pohjois- ja Etelä-Amerikassa. Ääriaineokset pyrkivät jopa tukemaan Japanin hyökkäystä 7.12.1942 Pearl Harburiin aiheuttamalla mellakoita ja vakivaltaa Amerikkaan muuttaneiden japanilaisten joukossa. Hallituksen suhtautuminen yakuzaa ja äärinationalisteja kohtaan kuitenkin muuttui kun sotatoimet olivat puhjenneet Yhdysvaltojen kanssa. Niiden palveluksia ei enää tarvittu entiseen tapaan ja jäsenistö otettiin armeijaan tai pantiin jopa vankilaan. Jonkinlaista yhteistyötä kuitenkin vielä harjoitettiin.

2.3 Toisen maailmansodan jälkeinen kehitys

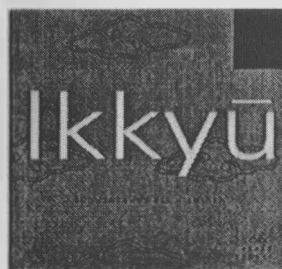
Toisen maailmansodan jälkeen amerikkalaiset miehittivät Japanin. Miehitysjoukot pitivät yakuzaa uhkana toiminnalleen ja käynnistivät sen johdosta yakuzaa koskevat tutkimukset. Vuonna 1948 tämä työ kuitenkin lopetettiin koska tutkimuksia pidettiin riittävinä ja yakuzan aiheuttaman uhan arvioitiin vähentyneen. Amerikkalaiset säännöstelivät elintarvikejakelua jonka tuloksena mustapörssi kukoisti.

Tämä puolestaan johti rikollisjoukkojen rikastumiseen ja voimistumiseen. Miehitysaika johtikin osaltaan uuden tyyppisen yakuzaryhmän eli gurentain syntymiseen. Japanin aseistamaton poliisi ei pystynyt tehokkaasti estämään yakuzan toimia, minkä lisäksi eräät miehitysjoukkojen virkamiehet jopa avustivat rikollisia. Amerikkalaiset miehitysjoukot huomasivat pian, että yakuza oli hyvin organisoitunut ja jatkoi toimintaansa kahden päällikön johtamana ja tunnistamattomien hallitustason viranomaisten tukemana. Miehitysjoukot myönsivät tappion vuonna 1950, jolloin niiden oli tunnustettava etteivät ne pystyneet suojelemaan japanilaisia yakuzan toimilta.

Yakuza muuttui entistä kovemmaksi ja väkivaltaisemmaksi. Miekat vaihtuivat tuliaseisiin ja kauppiaiden lisäksi myös tavalliset kansalaiset joutuivat yhä useammin ryöstöjen ja väkivallan kohteeksi. Yakuzan toiminta alkoi muistuttamaan yhä enemmän Yhdysvaltojen mafian ja heidän johtajansa Al Caponen toimintaa. Yakuzan jäsenet saivat myös vaikutteita amerikkalaisista elokuvista ja alkoivat ulkoisesti jäljitellä mafiaa pukeutumalla tummiin pukuihin, valkoiisiin paitoihin ja aurinkolaseihin.

Vuosien 1958-63 yakuzan jäsenmäärä kasvoi 150% kohoten jopa 184 000. Tämä määrä puolestaan ylitti reippaasti Japanin armeijan vahvuuden, joka oli tuolloin enää 90 000 miestä. Erilaisia rikollisryhmiä toimi tuolloin noin 5200. Ne alkoivat merkitä reviiirejään, jolloin myös niiden väliset keskinäiset veriset yhteenotot yleistyivät. 1960-luvun lopussa ja 1970-luvun alussa yakuza alkoi siirtyä myös huume-kauppaan. Se alkoi myös solmia suhteita muihin kansainvälisiin rikollisjärjestöihin kuten kiinalaisiin triadeihin, Sisilian ja Amerikan mafioihin sekä Kolumbian huume-kartelleihin.

Jatkuu seuraavassa TOMOssa.

☞ Eino Leino -palkinto 1999 ☜

Ikkyū
Riehaantunut pilvi
 Suom. Kai Nieminen

Riehaantunut pilvi, Kyōun, on eräs 1400-luvulla eläneen zen-munkki Ikkyūn monista runoilijanimistä. Hän kirjoittaa zenin opista, temppelien turmelluksesta sekä viinin ja rakkauden iloista.

ISBN 952-9842-18-X • 119 sivua • nid. • ovh 85 mk

*Eiheiji-jin, sôtô-lahkon päätemppelin (perustettu 1244) portti
Fukui-prefektuurissa*

BUDDHAN TEMPEELIT

Sana temppeli - *tera tai ji* - viittaa buddhistiseen instituutioon, jossa kuvia palvotaan ja jossa papit ja nunnat tavallisesti asuvat ja jossa uskontoon liittyvät kulttimenot tapahtuvat. Nykyään Japanissa on yli 77 000 eri lahkojen temppeliä.

Ensimmäisen temppelin sanotaan olleen vuonna 552 perustettu Mukuhara-dera, jolloin erään puolueryhmän buddhismia suosiva johtaja Soga no Iname muutti talonsa temppeliksi. Hän palvoi buddhankuvaa, jonka oli keisari Kimmeille antanut lahjaksi korealaisen Paekken-kuningaskunnan hallitsija Song. Maassa ilmeni epidemia, jonka ei-buddhistinen ryhmä katsoi johtuvan jumalien vihasta uutta uskontoa kohtaan ja temppeli poltettiin ja buddhankuva heitettiin kanavaan. Voitettuaan taistelussa vuonna 587 buddhismia vastustavan Monobe-suvun Inamen poika Soga No Umako rakennutti Hôkôjin Asukaan vuonna 596. Sitä pidetään ensimmäisenä varsinaisena Japaniin rakennettuna temppelinä, joka muodostui pääaulasta, jossa oli Sâkyamuni Buddhan pronssipatsas ja aulat itään ja länteen sekä kolme pagodia. Kuusi- ja seitsemänsataa-luvuilla buddhismi kukoisti valtion suojelemana. Tuona aikana sanotaan prinssi Shôtokun rakennuttaneen niin kutsutut Naran seitsemän suurta temppeliä, joihin kuuluivat myös Shitennôji, Hôryûji ja Dainaji. Uji-suku rakennutti Ujidera-temppeleitä, joissa rukoiltiin suvun hyvinvoinnin puolesta eri puolille Japania. Keisari Temmun (672-686) hallitusajalta on muistiiinmerkitty buddhistisia temppeleitä perustetun kaikkien maakuntien pääkaupunkeihin ja niihin otettiin munkkeja kansalliseksi opettajiksi - *kokushi*.

Vuonna 742 keisari Shômu (724-749), joka jäljitellen Kiinan Tangia (T'ang) määräsi jokaiseen maakuntaan rakennettavaksi maakunnallisen temppelin -

kokubunji ja maakunnallisen nunnaluostarin - *kokubunniji*. Kokubunjissa rukoiltiin valtiolle suojelusta ja kokubunnijissa syntien sovitusta. Vuoteen 780 mennessä useimmat näistä temppeleistä oli saatu valmiiksi. Tōdaiji rakennettiin silloiseen pääkaupunkiin Heijōkyōhon - nykyinen Nara - ja sen 16-metrinen Buddha Vairocanan patsaan vihkimiseen vuonna 752 liittyi mahtava kulkue. Naran aika-kauteen tultaessa Japanissa oli 360 temppeliä ja kun luostariluokitus säännön-mukaistettiin erotettiin yksityiset ja valtion temppelit omiksi yksiköikseen. Tällä aikakaudella, jota leimasi valtion ohjaama buddhistinen järjestys, tempelien hyvinvointia pidettiin suorana heijastumana valtion kyvykkyydestä ja verovaroja ja työvoimaa käytettiin buddhalaisten tempelien rakentamiseen.

Heian-aikakaudella (794-1185) perustettiin Tendai- ja Shingon-lahkot, joiden ansiosta Naran buddhismi tuli määrääväksi Japanissa. Tendai-temppelit Enryakuji ja Miidera ja Shingen temppelit Kōyasan ja Kyōō Gokokuji (joka tunnetaan myös nimellä Tōji) olivat myös keisarillisen perheen ja hovin suosimia. Maakuntien syrjäiset temppelit alkoivat antaa maitaan vaikutusvaltaisille silloisen pääkaupungin Kyōton temppeleille. Näistä tuli sittemmin tuki päätempeleille. Enryakuji ja Kōfukuji tulivat varsinkin suurien maa-alueitten omistajiksi ja ne pitivät yllä suurta soturimunkkiarmeijaa. Niistä tuli myös kaupan ja käsiteollisuuden keskuksia. Heian-aikakauden jälkimmäisellä puoliskolla oli vallalla käsitys, että maailma oli heikentymässä ja että tätä leimasi buddhan oppien tuho. Tämän tuloksena syntyi ja levisi laajalle Puhtaan Maan Palvonta, joka uskoi ihmisen saattavan uudestisyntyä Amidan Puhtaaseen Maahan. Aatelisto rakensi monia temppeleitä, mm Hōōdō Byōdōin, joissa palvottiin Amidaa.

12. vuosisadan lopulla Kamakuran shogunaatti laajensi valtaansa hiljattain Kiinasta siirrettyyn Zen Rinzai-lahkoon, jonka oli määrä vastata Tendai- ja Shingon-lahkojen toimintaan. Zen-temppeleitä rakennettiin shogunaatin tuella Kamakuraan, Kyotoon ja muihinkin osiin maata. Myöhemmin jäljitellen Sung Kiinaa Kenchōjia, Tenryūjia ja muita tärkeitä zen-temppeleitä saatiin mukaan Gozan-järjestelmään. Vanhempien lahkojen, kuten Tendai ja Shingon, kukoistivat tuona aikakautena muodostaen instituutioita kuten monzeki (temppeleitä, joita johtivat keisarillisen perheen jäsenet) ja inge (monzeki-temppelit, joissa alkuperältään aatelisilla munkeilla oli määräysvalta korkeimmissa virastoissa).

Pian Muromachi-shogunaatin muodostamisen jälkeen vuonna 1338 shoguni Ashikaga Takaujin määräyksestä rakennettiin Rinzai-lahkon temppeli nimeltään Ankokuji (tai Ankokuzenji) jokaiseen maakuntaan. Nämä temppelit kukoistivat maakunnissa, kuten myös Shugo Daimyōn - sotapäälliköiden - hautatemppeleit - bodaiji. Muromachi-kaudella (1333-1568) tapahtui nopea Puhtaan Maan, zeniläisyyden ja nichiren-lahkojen leviäminen kansan keskuuteen. Nämä lahkot muodostivat kannattajista Dankaverkoston hautajaisriitein ja muistopalveluin. Etenkin Jōdō Shin-lahko ja sen päätemppeli Honganji kasvoivat suureksi konservatiiviseksi voimaksi keräämällä kannattajat järjestelmällisesti lahkon temppeleihin ja koontumiskeskuksiin (dōjo). 14. vuosisadan lopulla Honganjin kannattajat joutuivat aseelliseen selkkaukseen paikallisten hallitsijoiden kanssa ja onnistuivat val-

loittamaan osia Hokurikunista, Tōkainista ja Kinkinistä. Nichiren-lahkon kannattajat jotka olivat linnoittautuneet Kyōtoon, joutuivat myös konfliktiin Enryakujin soturimunkkien kanssa.

Vuonna 1603 astui valtaan Tokugawa-shogunaatti (1603-1867). Se tuki buddhalaisuutta valtionuskontona ja pani toimeen eri lahkojen tiukan valvonnan. Voimaan tuli sarja määräyksiä, pää- ja paikallisten temppelien väliset suhteet vakiintuivat, temppelihierarkia oli ankarasti valvottu ja yksityisten temppelien rakentaminen kiellettiin. Kansallisen rauhan julistuksen ja kristinuskon kieltämisen 1639 ohella julistettiin, että kaikki japanilaiset merkitään kuuluviksi paikallisiin temppeleihin. Temppleri-danka vakiinnutettiin ja se toimi myös shogunaatin väestönlaskennan elimenä. Temppeleille muodostui määrätty, vankka asema. Mutta seurauksena etuoikeuksista institutionaalisesta buddhismista tuli maallinen ja se etääntyi uskonnollisista tavoitteista ja tavallisesta kansasta. Edo-kauden (1600-1868) jälkipuoliskolla, shogunaatin ja daimioitten hallintoalueet ajautuivat taloudellisiin vaikeuksiin; temppeleille annettua taloudellista tukea arvosteltiin ja se nosti ihmisten ärtymyksen. Liikehdintä buddhismia vastaan saavutti laajenevaa kannatusta. Lukuosat hallintoalueet kannattivat buddhististen temppelien yhdistämistä tai buddhismiin tukahduttamista.

Meiji-kauden alettua ja Edo-kauden kärsittyä tappion vuonna 1868 uusi hallinto ryhtyi muodostamaan shintoismista kansallista uskontoa ja se määräsi buddhismiin erotettavaksi shintōsta. Buddhalaiset kuvat ja esineistö poistettiin shintō-pyhäköistä ja paikallisten jumalien (jinushi no kami) pyhäköistä. Eri puolilla Japania syntyi väkivaltaisia buddhismiin vastaisia kansanliikkeitä, temppeleitä hajoitettiin tai suljettiin ja buddhalaisia patsaita ja esineistöä tuhottiin. Tempplien rekisteröintijärjestelmä lakkautettiin. Vuonna 1871 monien temppelien maat takavarikoitiin hallituksen toimesta ja tämä sai monessa temppelissä aikaan vakavan taloudellisen kriisin. Buddismi, joka tällöin oli alemmassa arvossa shintōn verrattuna, asetettiin tarkkaan valtion valvontaa ja uusien temppelien rakentaminen oli valtion tarkassa valvonnassa. Temppleri-danka, samoin kuin hierarkinen rakenne, joka yhdisti paikalliset ja päätemppelit, jatkui. Uskonnollinen toiminta lakkasi ja rappeutui ja hautajaistoimiuksista ja muistoriiteistä tuli ainut yhdistävä tekijä ihmisten ja temppelien välillä.

Vuoden 1947 perustuslaissa taattiin uskonvapaus. Vaikka temppelit kärsivät sodan tuhoista, sodanjälkeisestä maareformista toipuminen alkoi 1950-luvun puolivälissä. Jotkut temppelit pyrkivät miellyttämään kannattajiaan julkistamalla maallisia etuja, toiset lisäsivät tulojaan avaamalla alueensa yleisölle. Valtava pienten temppelien enemmistö koki kuitenkin taloudellisia vaikeuksia ja papeilla oli usein muita työpaikkoja temppelin ulkopuolella. Huolimatta vaikeuksista buddhistiset temppelit uusien uskontojen kasvavassa paineessa pyrkivät saamaan otteen ajanmukaistumisen tarpeesta.

歌舞伎

KABUKI

Lapinlahdenkatu 12 puh 09- 694 9446

ma-pe klo 11.30-14.00

ja klo 17.00-23.00

(Sisään pääsee vain klo 22.30 asti.)

Lauantaina suljettu.

su klo 14.00-23.00

古 Koto 都

Japanilainen
RAVINTOLA
日本レストラン

Kalevankatu 21

00100 Helsinki

Tel 09-646 080

ma-la 11.30-14.30 ja 17-23

Yhdistyksen kautta:

japanin käännökset,
puhtaaksikirjoitukset,
käyntikortit,
kalligrafiat.

Japnin kulttuuriin kurssit ja luennot
kouluille, opistoille, liikelaitoksille:
kieli, origami, ikebana, kalligrafia,
historia, kirjallisuus, puutarhat,
taide, musiikki jne.

Yhdistys välittää myös
japaninkielistä opastusta.
ph+fax 09-698 6496

Sienitietoa

耳 の仲間 kinoko no nakama="sieniporukka"

耳 kinoko = sieni

** heinä,kasvi 耳 korva eli sieni on maassa/puussa kasvava korva

のgenetiivin tunnus

仲間ryhmä, porukka

仲naka=suhde, yhteys ; ↑ ihminen, 中 keskellä, sisällä.

Ihmisellä, joka päässyt sisälle, on suhteita?

間 KAN, KEN, aida, ma= tila, aukko

門 ovi/portti 日 aurinko. Aikaisemmin auringon

paikalla oli kuu 月 (Nyt ovat ajat sen verran kirkastuneet,että tilalle on

tullut aurinko?)Mahdollisesti ovesa/portissa on sen verran aukkoa,

että valo pääsee sisään.Eli porukalla on yhteinen ovi, josta kulkea?

SYÖTAVIÄ SIENIÄ 食べられるきのこ

食 SHOKU, tabe(ru), kuu= ruoka, syödä

alkujaan ㇿ, ruoka korkeajalkaisessa astiassa (jap. takatsuki) へ

muuttui kanneksi へ. Muistiapu= 良 hyvä (käyttökelpoinen), aikaisemmin

ㇿ = ㇿ siivilä, johon aines kaadettiin ㇿ jalse valutti kelpaamattoman pois eli valitsi hyvän eli syötäväksi kelpaavan.

しいたけ shiitake

EI-SYÖTÄVÄ SIENI 食べられないきのこ

べにてんぐたけ kärpässieni

Vain pari esimerkkiä sienistä. Ovat aika vaikea porukka varmuudella sanakirjoista löydettäväksi.

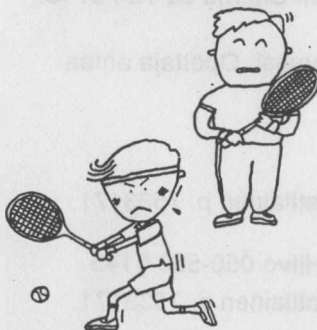

mon mon

kuvaa henkilöä, joka on pitkään ollut huolissaan löytämättä ratkaisua. Ahdistunut
"sanontaa seuraa aina fo

もんもん

ひどく悩み苦しむさま。深く思い悩んでも解決の糸口が見つからず、長時間苦しみ続ける様子。※つねに末尾に「と」を伴って用いる。

meki meki

kuvaa nopeaa ja selkeää edistymistä tai kasvamista. Tietoisesti

めきめき

進歩、成長などが目立って早いさま。

mori mori

1. Kuvaa voimakasta kohoamista. Paisumista. 2. Kuvaa intoa täynnä olevaa henkilöä.

* moru = kasata (tarjolle)

もりもり

①力強く盛り上がるさま。②意欲、元気などがさかんにわきおこるさま。また、意欲的、精力的に物事をおこなう様子。☆盛る

meso meso

Kuvaa hillitöntä itkemistä, nyyhkytystä. Kuvaa myös epämiehekkään, naismaisen miehen loputonta vetistelystä!

めそめそ

弱々しく泣くさま。すぐ涙ぐんだり、いつまでも泣いたりして女々しい様子。もっぱら、泣く形容に用いる。

HARRASTUSPIIRIT

TOMOHIMA Wecksellintie 6, ellei toisin mainita

BONSAI-kasvatuksesta saa tietoa: Mika Myllyneva 040-546 0186

IKEBANOJA sommitellaan SU 21. 11. klo 11.30 lähtien.

Kurssin hinta 40.-/kerta, ohjaaja tuo kukat.

Ilmoittaudu ajoissa Laura Lappalainen p+f 698 6496.

IKEBANA kansainvälisellä tasolla:

HELSINKI CHAPTER OF IKEBANA INTERNATIONAL ry Liisa Nurminen puh. 519244

IKEBANA Herttoniemen työväenopistossa, metroaseman tuntumassa, alkeis- ja

jatkotaso. Ilmoittautumiset, tiedustelut puh. 310 88 562 tai 310 88 568

KOKKAUSKURSSIT ravintola KOTOSSA Kakuta-sanin johdolla.

Kurssit pidetään sunnuntaisin ja ensin valmistetaan ja sitten syödään. Siellä on todella mukavaa. Kurssin hinta 75.- maksetaan opettajalle paikan päällä. Maksimi 8 osanottajaa. Ilmoittautumiset ja tiedustelut Sami Hilvo 050-563 6143

MIEKKAPIIRI Tiedustelut Ronny Rönqvist p. 595 068 (koti).

KALLIGRAFIA edistyneille.

Tietoa saat kurssin vetäjältä: YokoKobayashi-Stjerna 09-724 6746.

KIELIKURSSIT (Kurssin hinta 400.-/lukuvuosi. Opettaja antaa maksulaput ensimmäisellä kerralla)

JATKOKURSSI EDISTYNEILLE

Tarkempaa tietoa ja ilmoittautumiset: Pia Matilainen p. 7533171.

ALKEISKURSSI

Samu Hilvo 050-563 6143

Tarkempaa tietoa ja ilmoittautumiset Pia Matilainen p. 7533171.

KESKUSTELU opettajana japanilainen Ryo Iizuka ja tarkoitus on yrittää pärjätä japanilla TI 14.9. klo 17,30 - 19. Kurssi kokoontuu joka toinen viikko. Ilmoittautumiset: Laura Lappalainen puh+fax 09-698 6496

KIRJALLISUUSPIIRI kokoontuu TI 23.11 klo 18.

Piiriä pyörittää Juho Rissanen p. 09-782 083.

YHDISTYKSEN JULKAISUT

Japanilaisen Kulttuurin Ystävät ry:n jäsenlehti TOMO (suomeksi YSTÄVÄ) ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja on jäsenille ilmainen.

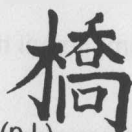
Lehti ottaa ilolla vastaan kirjoituksia ja kannanottoja, lähettäkää ne suoraan TOMON päätoimittajalle Laura Lappalaiselle, Jussaarenuja 5 D 40, 00840 Hki tai kertokaa puh + fax 698 64 96. Myös kuvamateriaali on tervetullutta.

HASHI on JKY:n vuosittain julkaisema japanilaisen kulttuurin eri alueita käsittelevä julkaisu. Uusi HASHI lähetetään jäsenille veloituksetta.

Irtonumeroitten jäsenhinta 30.-, ulkopuolisille 40.-, paitsi n:o 19 à 60.- ja 70.- ja n:o 20 60.- ja 70.-Lisää postikulut. Joitain numeroita ei enää ole saatavissa, Hashista on tullut keräilykohde ja painos on pieni.

HUOM! Arkistotilojen säästämiseksi myydään erikoishintaan à 15.- + postikulut seuraavia Hashin numeroita: 5, 6, 7, 10, 11-12, 13, 17 ja 18.

HASHIEN AIHEET

4. Japanilainen teatteritaide (p.l.)
5. Historia ja yhteiskunta
6. Kirjallisuutta
7. Käsittelee eri taidelajeja:
musiikkia, elokuvaa,
kirjallisuutta, arkkitehtuuria jne.
8. Ruokakulttuuri (painos loppunut)
9. Kirjallisuutta mm.
Chimako Tadan runoja,
keskiajan sotaepiikkaa

10. 10-vuotisjuhlanumero,
Heian-kauden kirjallisuutta,
Zen-maalauستاiteen tyhjyyys,
Japani kansainvälistymisen
paineessa ym.
- 11.- 12. Japanilainen maailmankuva
13. Vanhuus Japanissa
14. Tila ja maisema (painos loppunut)
15. Japanilainen kuvaamataide (p.l.)
16. Musiikki (rajoitetusti jäljellä)
17. Japanin luonto (p.l.)
18. Japanilainen tanssi
19. Furo-sauna
(Huom! teksti suomeksi ja japaniksi)
20. BU-Samurain ammatti
21. Silkki, savi ja sivellin
Tietoa kimonosilkeistä, keramiikasta ja kalligrafiasta

Tapio J. Tuomi: JAPANILAIS-SUOMALAINEN KANJI-SANAKIRJA

Kirja sisältää 2228 kanjia eli kiinanmerkkiä lueteltuina 214 radikaalin eli tunnusosan mukaan, sekä 4659 kiinanmerkeistä muodostettua itsenäistä sanaa. Näille sanoille on suomen- ja japaninkieliset hekemistot, samoin on hakemisto kanji-merkkien kiinalaisperäisille äänneasuille.

Jäsenhinta 150.-, muille 170.- + postimaksu.

Huom! toimii myös sanakirjana suomi - japani - suomi.

**Kauppiaitten Kauppaoppilaitoksen eli Mercuria Business Schoolin
Japanin kaupan kurssi**

KFF015 JAPANI LIIKETOIMINTA-ALANA

Pe 21.1. klo 12.00 -21.00 / La 22.1. klo 9.15 -16.00

Pe 11.2. klo 12.00 -21.00 / La 12.2. klo 9.15 - 16.00

Kurssin vetäjä: Jaana Pukkila. Kurssiin kuuluu tentti ja kirjallinen harjoitustyö.

Tenttikirjat: Gambatte kudasai ja Japani 2001

Lisätietoa ja ilmoittautumiset: Helena Moisio, Kauppiaitten Kauppaoppilaitos/ Vantaan ammattikorkeakoulu
Martinlaaksontie 36, 01620 Vantaa Puh:09-895 581, Fax: 8955 8200, e-mail: helena.mansio@mbs.fi

JAPANINKIELEN OPPIKIRJA Tadaaki Kawata: JAPANIN KIELI

196 sivua, jäsenhinta 60.-, muille 85.-, kasetti I/50.-, kasetti II/40.- +
postikulut

SANASTO EDELLISEEN japani-suomi-japani n. 2000 sanaa, 20.- +
postikulut

Tero Salomaa: JAPANI-SUOMI SANAKIRJA

8000 sanaa esimerkkeineen. Jäsenhinta 150.-, muille 175.- +
postikulut.

JAPANI 2001 toimittanut Tero Salomaa

Kauan kaivattu analyysi Japanin lamasta ja tulevaisuuden
näkymistä.90.-+postik

TILAUSKUPONKI

Tilaa tällä kupongilla. Postiosoite PL 305, 00101 Helsinki. Pankki: LEONIA 800021-6481 665

HASHI _____ PINSSI _____

TADAAKI KAWATA:JAPANIN KIELI _____ SANASTO _____ KASETTI I _____ II _____

TAPIO J. TUOMI: JAPANILAIS -SUOMALAINEN KANJI-SANAKIRJA _____

TERO SALOMAA: JAPANI-SUOMI SANAKIRJA _____

NIMI _____ LÄHISOITE _____

POSTITOIMIPAikka _____ PUH/FAX _____

PÄIVÄMÄÄRÄ _____ ALLEKIRJOITUS _____

Oletko kiinnostunut liittymään Japanilaisen Kulttuurin Ystävät ry:n jäseneksi?
Täytä allaoleva lomake ja lähetä se osoitteella:

Japanilaisen Kulttuurin Ystävät ry PL 305, 00101 Helsinki.

Jäsenmaksu 80.-, liittymismaksu 20.- LEONIA 800021 - 6481 665

Neljä kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenlehti TOMO ja kulttuurijulkaisu HASHI postitetaan jäsenille veloituksetta.

JÄSENHAKEMUS

NIMI _____

PUH _____

FAX _____ E-MAIL _____

LÄHIOSOITE _____

POSTINUMERO _____

POSTITOIMIPAikka _____

KANSALAISUUS ELLEI SUOMEN _____

AMMATTI TAI OPPIARVO (EI VÄLTTÄMÄTÖN) _____

MINUA KIINNOSTAA ERITYISESTI JAPANIN KULTTUURISSA

PÄIVÄYS _____

ALLEKIRJOITUS _____

SENDAI *Akiu-putous*

